ଯୋହନ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଗତରେ ଆବର୍ଭାବ

1 ଜଗତ ଆରମ୍ଭର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ* ଥିଲେ। ସେହ ବାକ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ। ସେହ ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର
ଥିଲେ। 2ସେହ ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ
ଥିଲେ। 3ତାହାଙ୍କ* ଦ୍ୱାରା ସବୁ କଛି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି। ଏହ
ସଂସାରରେ ଏପର କଛି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ। 4ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା। ସେହ
ଜୀବନ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଥିଲା।
5ସେହ ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଲୋକତ ହୁଏ। କନ୍ତୁ
ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକକୁ ଲୋପ କର ପାରନାହିଁ।

6ଯୋହନ* ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱର ପଠାଇଥିଲେ। 7ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହ ଆଲୋକ
ବଷୟରେ କହବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମାଧମରେ
ସବୁ ଲୋକେ ଆଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଷୟରେ ଶୁଣିପାରଲେ ଓ
ବଶ୍ୱାସ କର ପାରଲେ। 8ଯୋହନ ନଜେ ଆଲୋକ ନଥିଲେ।
କନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ବଷୟରେ କହବା ପାଇଁ
ଆସିଥିଲେ। 9ଏହ ପ୍ରକୃତ ଆଲୋକ ଜଗତକୁ ଆସୁଥିଲେ।
ଏହ ପ୍ରକୃତ ଆଲୋକ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦଅନ୍ତ।

10ସେହ ବାକ୍ୟ ଜଗତରେ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ
ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, କନ୍ତୁ ଏହ ଜଗତର ଲୋକମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଚହ୍ନି ପାରଲେ ନାହିଁ। 11ସେ ତାହାଙ୍କ ନଜ ଜଗତକୁ
ଆସିଲେ, କନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ନଜ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ
କଲେ ନାହିଁ, 12ଯେଉଁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ
ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବଶ୍ୱାସ କଲେ।
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କଲେ,
13ସେହ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନ୍ୟ ଶିଶୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପର ଜନ୍ମ
ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ପିତା-ମାତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କମ୍ବା
ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

14ସେହ ବାକ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ
ବାସ କଲେ। ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ମହମା ଦେଖିଲୁ, ଏହ
ମହମା ପରମପିତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କର ଥିଲା। ସେହ ବାକ୍ୟ
ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। 15ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ତାହାଙ୍କ ବଷୟରେ କହଲେ। ସେ କହଲେ, "ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ
ବଷୟରେ କହୁଥିଲ, ସେ ଏହ। ମୁଁ କହଲ, 'ମୋ ପରେ
ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତ, ସେ ମୋ ଠାରୁ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ସେ ମୋ
ପୂର୍ବରୁ ବାସ କରୁଥିଲେ।'"

16'ବାକ୍ୟ' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ।
ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଚୁର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲୁ। 17ମୋଶାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ନୟିମ ମିଳଲା, କନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ଆସିଲା। 18ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୌଣସି
ଲୋକ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ, କନ୍ତୁ ଏକ ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ
ହେଉଛନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର। ସେ ପରମପିତାଙ୍କର ଅତି ନକଟତମ।
ପରମେଶ୍ୱର କପର ଅଟନ୍ତ, ଏହା ପୁତ୍ର ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇ
ଦେଇଛନ୍ତ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବଷୟରେ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତ

(ମାଥିଉ 3:1-12; ମାର୍କ 1:2-8; ଲୂକ 3:15-17)

19ଯିରୂଶାଲମରୁ ଯିହୂଦୀମାନେ କେତେକ ଯାଜକ ଓ
ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। "ତୁମ୍ଭେ
କଏ?" ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରବା ପାଇଁ ଯିହୂଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଥିଲେ।

20ଯୋହନ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ କହଲେ। ସେ ଉତ୍ତର
ଦେବା ପାଇଁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ନାହିଁ। ଯୋହନ ସ୍ପଷ୍ଟ
ଭାବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହ କଥା କହଲେ, "ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ନୁହେଁ।"

21ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରଲେ, ତାହାହେଲେ "ତୁମ୍ଭେ
କଏ? ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଏଲୀୟ?"*

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନା, ମୁଁ ଏଲୀୟ ନୁହେଁ।"

ଯିହୂଦୀମାନେ ପଚାରଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସେହ
ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା?"*

ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନା, ମୁଁ ସେହ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ନୁହେଁ।"

22ତା'ପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ପଚାରଲେ, "ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
କଏ? ତୁମ୍ଭେ ତୁମ ନଜ ବଷୟରେ କୁହ, ଆମ୍ଭକୁ ପଠାଇଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଦଅ।
ତୁମ୍ଭେ ନଜ ବଷୟରେ କ'ଣ କହୁଛ?"

23ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ବାଣୀ
କହଲେ:

"ବାକ୍ୟ" ଏହା ଗ୍ରୀକ୍‌ର ଏକ ଶବ୍ଦ "ଲୋଗସ୍"ରୁ ଆସିଅଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ- ସନ୍ଦେଶ ବା ବାର୍ତ୍ତା। ଏହ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣ କୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତ ନକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।

ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ମାଥିଉ: 3, ଲୂକ:3.

ଏଲୀୟ ଖ୍ରୀ:ପୂ 850ର ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମଲାଖି 4:5-6.

ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦ୍ୱିତୀୟ ବବରଣ 18:15-19.

“ମୁଁ ମରୁଭୂମିରେ ଚତ୍କାର କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତର ସ୍ୱର:
‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଳଖରାସ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।’”

ଯିଶାଇୟ 40:3

24ଫାରୂଶୀମାନେ ଏହ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ। 25ଏହ
ଲୋକମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ କହଲେ: “ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଯେ
ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହଁ। ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଏଲୟ ନୁହଁ
କମ୍ବା ସେହ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହଁକ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ* ଦେଉଛ?”

26ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ
ବାପ୍ତିଜିତ ଦେଉଛି। କନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏଠାରେ ଏପର ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛନ୍ତ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହଁ। 27ସେ ବ୍ୟକ୍ତ
ମୋ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ଜୋତାର ଫିତା
ଫିଟେଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।”

28ଏହ ସବୁ ଘଟଣା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆର ପଟେ ଥିବା
ବେଥାନୀ ଗ୍ରାମରେ ଘଟିଥିଲା। ଏହ ସ୍ଥାନରେ ଯୋହନ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ କରୁଥିଲେ।

29ତହଁ ଆରଦନ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସିବାର ଦେଖିଲେ। ଯୋହନ କହଲେ, “ଏହ ଦେଖ,
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମେଷଶାବକ। ସେ ପୃଥିବୀର ପାପ ବୋହ
ନଅନ୍ତ। 30ମୁଁ ଆଗରୁ ଏହ ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କ ବଷୟରେ କହଥିଲ।
ମୁଁ କହଥିଲ, ‘ମୋ ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଆସୁଛନ୍ତ, ସେ
ମୋଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ସେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ
ସର୍ବଦା ରହଛନ୍ତ।’ 31ମୁଁ ନଜେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନଥିଲ।
କନ୍ତୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଯେପର ଜାଣିପାରବ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ*
ଅଟନ୍ତ। ଏଥିନମନ୍ତେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଜିତ
କରବା ପାଇଁ ଆସିଅଛ।”

32-33ତା'ପରେ ଯୋହନ କହଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଏ ବୋଲ
ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲ। କନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଜିତ ଦେବା ପାଇଁ ପଠେଇଥିଲେ।
ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ପବତ୍ର
ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରବା ଓ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର
ହୋଇ ରହବା ଦେଖିବ, ସେହ ବ୍ୟକ୍ତ ଯେକ ପବତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ଦେବେ।’” ଯୋହନ କହଲେ, “ଏସବୁ
ଘଟିବାର ମୁଁ ଦେଖିଛ। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କରବାର ମୁଁ
ଦେଖିଲ। ସେହ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ କପୋତ ପର ଦେଖା
ଯାଉଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବସି ରହଥିବାର ମୁଁ
ଦେଖିଲ। 34ତେଣୁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା କହେ: ‘ସେ
(ଯୀଶୁ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର।’”

ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନେ

35ତହଁ ଆରଦନ ଯୋହନ ପୁଣି ସେଠାରେ ଥିଲେ।
ତାହାଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଥିଲେ।
36ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ
କହଲେ, “ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମେଷଶାବକ।”

37ସେହ ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ,
ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କଲେ। 38ଯୀଶୁ ବୁଲ
ପଡ଼ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତ ତାହାଙ୍କ
ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତ। ସେ ପଚାରଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ
ଚାହଁ?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ରବ୍ବୀ, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ
ରହୁଛନ୍ତ?” (“ରବ୍ବୀ” ଅର୍ଥାତ୍ “ଗୁରୁ”)

39ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୋ ସହତ ଆସ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବ।” ତେଣୁ ସେହ ଦୁଇ ଜଣ ଯୀଶୁଙ୍କ
ସହତ ଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ରହବା ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ।
ସେ ଦନ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ରହଲେ। ସେତେବେଳେ
ସମୟ ପ୍ରାୟ ଚାରଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା। 40ଏହ ଦୁଇ ଜଣ
ଲୋକ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବଷୟରେ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କର
ଅନୁସରଣ କରଥିଲେ, ସେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ
ଥିଲେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ। ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ ଥିଲେ।
41ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ।
ସେ ଶିମୋନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ମଶୀହଙ୍କୁ ଭେଟିଛୁ।”
(“ମଶୀହ” ଅର୍ଥାତ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।”)

42ତା'ପରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ।
ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚାହଁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ, ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଶିମୋନ। ତୁମ୍ଭକୁ କେଫା ନାମରେ ଡକା ହେବ।” (“କେଫା”
ଅର୍ଥାତ୍ “ପିତର।”)

43ତା'ପରଦନ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର
କଲେ। ସେ ଫିଲପ୍ପଙ୍କୁ ଦେଖି କହଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ
କର।” 44ଫିଲପ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ପିତରଙ୍କ ପର ବେଥ୍‌ସାଇଦା
ସହରର ଲୋକ ଥିଲେ। 45ଫିଲପ୍ପ ନଥନୟେଲଙ୍କର ଦେଖା
ପାଇ କହଲେ, “ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ,
ତାହା ମନେ ପକାଅ। ମୋଶା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କ ଆଗମନ
ବଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
ବଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିଛୁ। ତାହାଙ୍କ
ନାମ ଯୀଶୁ। ସେ ଯୋସେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର। ସେ ନାଜରତରୁ
ଆସିଛନ୍ତ।”

46ନଥନୟେଲ ଫିଲପ୍ପଙ୍କୁ କହଲେ, “ନାଜରତ, ନାଜରତରୁ
କ'ଣ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ?”

ଫିଲପ୍ପ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଦେଖ।”

47ଯୀଶୁ ନଥନୟେଲଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆସିବାର
ଦେଖିଲେ। ସେ କହଲେ, “ଏହ ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ। ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି
ଅସାଧୁତା ନାହଁ।”

48ନଥନୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରଲେ, “ଆପଣ ମୋତେ
କପର ଜାଣିଲେ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡମ୍ବିର ଗଛ ତଳେ
ଦେଖିଥିଲ, ଫିଲପ୍ପ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ବଷୟରେ କହବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲ।”

49ତା'ପରେ ନଥନୟେଲ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ହେ
ଗୁରୁ, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର। ଆପଣ ଇସ୍ରାୟେଲର
ରାଜା।”

ବାପ୍ତିଜିତ ଜଳରେ ବୁଡ଼ନ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମସୀହ

50ଯୀଶୁ ନିଥନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି
ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଦେଖିଥିଲି। ସେଥିପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତା'ଠାରୁ ଆହୁରି
ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ବିଷୟ ଦେଖିବ।" 51ଯୀଶୁ ପୁଣି କହିଲେ, "ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ଖୋଲି ଯିବାର
ଦେଖିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ 'ଦୂତମାନଙ୍କୁ*
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ* ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ' କରୁଥିବାର
ଦେଖିବ।"

କାନ୍ନାରେ ବିବାହ

2 ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ଗାଲିଲୀର କାନା ସହରରେ ଗୋଟିଏ
ବିବାହ ହେଲା। ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ ସେଠାରେ ଥିଲେ।
2ସେହି ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ
ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ। 3ସେହି ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ପରିମାଣରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନ ଥିଲା। ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସରିଯିବା ପରେ
ଯୀଶୁଙ୍କର ମାଆ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନଙ୍କର ଆଉ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ।"
4ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରିୟ ନାରୀ, କ'ଣ କରିବାକୁ
ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ମୋର
ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନାହିଁ।"
5ଯୀଶୁଙ୍କର ମାଆ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୀଶୁ ଯେପରି
କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି କର।"
6ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛଅଟି ପଥରର ବଡ଼ ଜଳକୁଣ୍ଡ ଥିଲା।
ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶୁଚିକରଣ ନୀତି ଅନୁସାରେ ଏହି
ଜଳକୁଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳକୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରାୟ
ଶହେରୁ ଶହେ ପଚାଶ ଲିଟର ପାଣି ଧରୁଥିଲା।
7ଯୀଶୁ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ଜଳ କୁଣ୍ଡରେ
ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କର।" ତେଣୁ ସେବକମାନେ କୁଣ୍ଡରେ ପାଣି
ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେଲେ।
8ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେଥିରୁ କିଛି ପାଣି କାଢ଼ି ନିଅ। ଏହି ପାଣି ନେଇ
ଭୋଜିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ।"
ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ପାଣି ନେଇ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। 9ତା'ପରେ ଭୋଜି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ
ଲୋକ ତାହାକୁ ଚାଖିଲେ। ସେହି ପାଣି ଏବେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ
ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଏପରି
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା? କିନ୍ତୁ ସେହି ପାଣି କାଢ଼ିଥିବା
ସେବକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ। ତା'ପରେ ଭୋଜିକର୍ତ୍ତା ବରକୁ
ଡାକିଲେ। 10ସେ ବରକୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନେ ସବୁବେଳେ
ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପ୍ରଥମେ ପିଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି।
ଅତିଥିମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ପିଇ ତୃପ୍ତ ହେବାପରେ ସେମାନେ ଶସ୍ତା
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖିଛ।"
11ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ସେ ଏହି
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାମ ଗାଲିଲୀର କାନା ସହରରେ କରିଥିଲେ। ଏହିପରି
ସେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖାଇଲେ। ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
12ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୂମ ସହରକୁ ଗଲେ। ତାହାଙ୍କ
ସହିତ ତାହାଙ୍କର ମାଆ, ତାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କର
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଫର୍ନାହୂମରେ କିଛି
ଦିନ ରହିଲେ।

ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଯୀଶୁ

(ମାଥିଉ 21:12-13; ମାର୍କ 11:15-17; ଲୂକ 19:45-46)

13ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ
ପାଖ ହୋଇଆସୁଥିଲା। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଗଲେ।
14ସେହି ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋରୁ,
ମେଣ୍ଢା ଓ କପୋତ ବିକ୍ରି କରିବାର ଦେଖିଲେ। କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଟେବୁଲ ପାଖରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ।
ସେହି ଲୋକମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଟଙ୍କା ବିନିମୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟ
ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। 15ଯୀଶୁ କେତେ ଖଣ୍ଡ ଦଉଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ
ଛାଟ ତିଆରି କଲେ। ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ,
ମେଣ୍ଢାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଗୋରୁଗୁଡ଼ିକୁ ସେଠାରୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି
ତଡ଼ିଦେଲେ। ସେ ମୁଦ୍ରା ବିନିମୟକାରୀମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ତଳେ
ପକେଇ ମେଜଗୁଡ଼ିକ ଓଲଟେଇ ଦେଲେ। 16ତା'ପରେ ଯୀଶୁ
କପୋତ ବେପାରୀମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ଏସବୁ ଜିନିଷ
ଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ। ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଘରକୁ
ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟ ଗୃହରେ ପରିଣତ କର ନାହିଁ।"
17ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାହୋଇଥିବା ଏହି ବାଣୀ ମନେ ପକାଇଲେ:

"ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ପାଇଁ ମୋର ଅନୁରାଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ
କରିଦେବ।" *ଗୀତସଂହିତା 69:9*

18ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପେ
ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଦେଖାଅ। ପ୍ରମାଣିତ କର ଯେ,
ଏସବୁ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅଛି।"
19ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରି
ଦିଅ ଏବଂ ମୁଁ ଏହାକୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ
କରି ଦେବି।" 20ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିର
ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାମ କରିଥିଲେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କରି
ଦେବ?"
21(କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏହି ମନ୍ଦିର କହିବା ବେଳେ ନିଜ
ଶରୀରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଥିଲେ। 22ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଲା
ପରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କହିବା କଥା ମନେ
ପକାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲା ଓ ଯୀଶୁ ଯାହା କହିଥିଲେ,
ସେସବୁ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।)
23ଯୀଶୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲମରେ ଥିଲେ। ଅନେକ
ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ କାରଣ ସେମାନେ

ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦିପୁସ୍ତକ 28:12.

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଦାନିଏଲ- 7:13-14.

ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖିଲେ।
24କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରସା କଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନର ଭାବନା ଜାଣିଥିଲେ। **25**ମନୁଷ୍ୟର
ମନ ଭିତରେ କ'ଣ ଅଛି, ତାହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ
ଜାଣିଥିଲେ। ତେଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝେଇବା
କାହାରି ଦରକାର ନଥିଲା।

ଯୀଶୁ ଓ ନୀକଦୀମ

3 ନୀକଦୀମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ
ଫାରୂଶୀ ଥିଲେ। ସେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ
ନେତା ଥିଲେ। **2**ସେ ଦିନେ ରାତ୍ରିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଛୁ ଯେ,
ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଗୁରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇ ଅଛ।
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ନ ପାଇ କେହି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ।"
3ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ
କହୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ
ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ
ନହୁଏ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ
କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ।"
4ନୀକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଛି, ତେବେ ସେ କିପରି ପୁନର୍ବାର
ଜନ୍ମ ନେଇ ପାରିବ? ଜଣେ ଲୋକ କଦାପି ତାର ମାତାର
ଗର୍ଭରେ ଆଉ ଥରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ
ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କଦାପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବ
ନାହିଁ।"
5ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି,
ଜଣେ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ହେବା
ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ
ହୋଇ ନଥାଏ, ତେବେ ସେ କଦାପି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। **6**ଜଣେ ଲୋକର ଶରୀର ତାର
ପିତା-ମାତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଲୋକର ଆତ୍ମିକ
ଜୀବନ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ। **7**ତେଣୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ଯେ, 'ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ
ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।' **8**ପବନ ତା' ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ବହେ ଓ
ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଗତି କରେ। ତୁମ୍ଭେ ପବନ ବହିବାର ଶବ୍ଦ
ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନ ଥାଅ, ପବନ କେଉଁଠାରୁ
ଆସେ ଓ କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ। ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଠିକ୍ ସେହି ପରି।"
9ନୀକଦୀମ ପଚାରିଲେ, "ଏସବୁ କିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇ
ପାରିବ?"
10ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର
ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଗୁରୁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ କଥା ବୁଝି ପାରୁ
ନାହଁ? **11**ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ ଜାଣୁ
ତାହା ସବୁ କହୁଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖିଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ
କହୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତାହା ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହଁ। **12**ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ସଂସାରର ବିଷୟ
ସବୁ କହିଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହଁ। ମୁଁ
ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବିଷୟରେ କହିବି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ
ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ। **13**ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର* କେବଳ ସେହି
ଜଣେ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଓ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଯିଏ
ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଛନ୍ତି।
14"ମୋଶା ମରୁଭୂମିରେ ସର୍ପକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ।*
ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠାଯିବେ।
15ଏହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ।"
16ହଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ
ଯେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିନାଶ ହେବେ ନାହିଁ,
କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବେ। **17**ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଗତର
ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ନଥିଲେ। ମାତ୍ର ଏହି ଜଗତ
ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ, ସେଥିପାଇଁ
ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ। **18**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଲୋକ କେବେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ
ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ଲୋକ ବିଚାରିତ ହୋଇସାରିଛି।
କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲା
ନାହିଁ। **19**ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର ଏହି ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ:
ସେହି ଆଲୋକ ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ସେହି
ଆଲୋକ ଗ୍ରହିଁଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଗ୍ରହିଁଲେ,
କାରଣ ସେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ ରତଥିଲେ। **20**ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆଲୋକକୁ ଘୃଣା କରେ। ସେ
କେବେ ଆଲୋକକୁ ଆସିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆଲୋକ ତା'ର
କୃତ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇ ଦେବ। **21**କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁ ଲୋକ ସତ୍ୟପଥ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଆଲୋକ
ନିକଟକୁ ଆସେ। ତା'ପରେ ଆଲୋକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଇ ଦେବ
ଯେ ସେ ଲୋକ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ତାହା ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରିଛି।*

ଯୀଶୁ ଏବଂ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ

22ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୂଦା
ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ରହି ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ* ଦେଲେ। **23**ଯୋହନ ମଧ୍ୟ
ଏନୋନ ଗ୍ରାମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ ଦେଉଥିଲେ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଏକ ନାମ ଯାହା ଯୀଶୁ ନିଜେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ଏହି ନାମ ମଶୀହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଏ, ଯିଏ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା।

"ମୋଶା ... ଉଠାଇଥିଲେ" ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସାପକାମୁଡ଼ାରେ ମରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ ଏକ ପିତଳର ସାପ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭରେ ରଖିବାପାଇଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିବେ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ ଗଣନା- 21:4-9.

16-21 ପଦ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଭାବନ୍ତି ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ।

ବାପ୍ତିସ୍ମ ଜଳରେ ଡୁବନ କରିବା।

ଏନୋନ ଶାଲମ ନଗର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ସେଠାରେ ପ୍ରଚୁର ଜଳ
ଥିବାରୁ ଯୋହନ ସେଠାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ। ଲୋକମାନେ
ସେଠାକୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ। 24ଯୋହନ
କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଘଟିଥିଲା।

25ଯୋହନଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ସହିତ ଜଣେ
ଯିହୂଦୀଙ୍କର ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହେଲା। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ
ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଶୁଚିକରଣ ବିଷୟରେ ତର୍କ କରୁଥିଲେ। 26ତେଣୁ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆର ପାଖରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଥିଲେ,
ତାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ। ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକ ବିଷୟରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ। ସେହି ଲୋକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ
ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।"

27ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ
ଲୋକକୁ ଯାହା ଦିଅନ୍ତି, ସେ କେବଳ ସେତିକି ପାଏ।
28ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମୋର କହିବା ଶୁଣିଛ ଯେ 'ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ନୁହେଁ। ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ତିଆରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।' 29କନ୍ୟା କେବଳ ବରର।
ବରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବନ୍ଧୁ ବର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣେ
ଓ ଅପେକ୍ଷା କରେ। ବରର ସ୍ୱର ଶୁଣି ସେହି ବନ୍ଧୁ ବହୁତ
ଖୁସି ହୁଏ। ମୁଁ ଏବେ ସେହି ଭଳି ଆନନ୍ଦ ପାଉଛି। ଏହା
ମୋର ଆନନ୍ଦର ସମୟ। 30ଯୀଶୁଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ।
ଏବଂ ମୋର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ଅବଶ୍ୟ କମି ଯାଉ।

ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି

31"ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀର ଅଟନ୍ତି। ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସନ୍ତି, ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।
32ସେ ଯାହା ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଛନ୍ତି ସେହି ବିଷୟରେ
କୁହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ କହିଥିବା କଥା ସବୁ ଲୋକେ ଗ୍ରହଣ
କରନ୍ତି ନାହିଁ। 33ସେ କହୁଥିବା କଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ
ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା
କହନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ। 34ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।
ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଥାନ୍ତି, ସେ ତାହା କହନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। 35ପରମପିତା
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର
ଉପରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। 36ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଥିବା ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ଅବଜ୍ଞା କରୁଥିବା ଲୋକ କଦାପି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ
କରିବ ନାହିଁ। ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
କ୍ରୋଧ ରହିବ।"

ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା

4 ଯୋହନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୀଶୁ ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଥିବାର
ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ଦେଉଥିବାର ଖବର ଫାରୂଶୀମାନେ ଶୁଣିଲେ।
2କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉ ନ
ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ
ଦେଉଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି। 3ତେଣୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦା
ପ୍ରଦେଶ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଥରେ ଗାଲିଲୀକୁ ଚାଲିଗଲେ। 4ଯୀଶୁ
ଗାଲିଲୀ ଗଲାବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଶମିରୋଣ ଅଞ୍ଚଳ ବାଟେ ଦେଇ
ଯିବାକୁ ହେଲା।

5ଯୀଶୁ ଶମିରୋଣର ସୁଖାରରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ଏହି
ନଗରଟି ଯାକୁବ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଜମି
ପାଖରେ ଥିଲା। 6ଯାକୁବଙ୍କ କୂଅ ସେଠାରେ ଥିଲା। ଯୀଶୁ
ଚାଲି ଚାଲି କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ କୂଅ
ପାଖରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ। ଏହା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଥିଲା।
7ସେତିକିବେଳେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସେହି କୂଅରୁ
ପାଣି ନେବା ପାଇଁ ଆସିଲା। ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, "ମୋତେ
ଦୟାକରି ମୁନ୍ଦେ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ।" 8ସେ ସମୟରେ
ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ନଗରକୁ
ଯାଇଥିଲେ।

9ସେହି ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋତେ ପାଣି ପିଇବାକୁ
ମାଗୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୂଦୀ ଓ ମୁଁ ଜଣେ
ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ।" ଯିହୂଦୀମାନେ ଶମିରୋଣୀୟଙ୍କ ସହିତ
ବନ୍ଧୁତା କରନ୍ତି ନାହିଁ।

10ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଉଥିବା
ଜିନିଷ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭକୁ ଜଳ ମାଗୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି,
ଅର୍ଥାତ ମୁଁ କିଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି
ଏସବୁ କଥା ଜାଣିଥାନ୍ତ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାଗନ୍ତ ଓ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦିଅନ୍ତି।"

11ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ମହାଶୟ, ଆପଣ
କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇବେ? କୂଅଟି ଅତି
ଗଭୀର ଓ ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି
ନାହିଁ। 12ଆପଣ କ'ଣ ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯାକୁବଙ୍କ ଠାରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଯାକୁବ ହିଁ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି କୂଅ ଦେଇଥିଲେ। ସେ
ନିଜେ ଏହି କୂଅରୁ ଜଳ ପିଉଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ
ଓ ସବୁ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କୂଅରୁ ଜଳ ପିଉଥିଲେ।"

13ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଏହି ଜଳ
ପାନ କରିବା ପରେ ପୁଣି ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ। 14କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ
ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦେବି, ତାହା ଯେଉଁ ଲୋକ ପିଇବ ସେ
କଦାପି ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଜଳ
ଦେବି, ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଜଳର ଝର ସ୍ୱରୂପେ ସର୍ବଦା
ପ୍ରବାହିତ ହେବ।"

15ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, "ମହାଶୟ, ମୋତେ
ସେହି ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ଆଉ ଯେପରି ଆଉ କେବେ
ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବି ନାହିଁ। ମୋତେ ଏଠାକୁ ଆଉ କେବେ ଜଳ
ନେବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

16ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, "ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଡାକି
ଏଠାକୁ ଆସ।"

17ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "କିନ୍ତୁ ମୋର ସ୍ୱାମୀ ନାହିଁ।"

ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଠିକ୍ କଥା କହିଛ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ ନାହିଁ।
18ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚଜଣ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ। ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ

ଯେଉଁ ଲୋକ ସହିତ ରହୁଛ, ସେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ ନୁହେଁ।
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସତ୍ୟ କହିଲ।”

19ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମହାଶୟ, ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି,
ଆପଣ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା। **20**ଆମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ
ଏହି ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ
କୁହନ୍ତି ଯେ ଯିରୂଶାଲମ ହେଉଛି ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନ।”

21ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ହେ ନାରୀ, ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ
କର। ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପରମପିତାଙ୍କର ଉପାସନା ଏ ପର୍ବତରେ କି ଯିରୂଶାଲମରେ
କରିବ ନାହିଁ। **22**ତୁମ୍ଭେ ଶମିରୋଣୀୟମାନେ କିଛି ନ ଜାଣି
ନ ବୁଝି ଉପାସନା କର। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯିହୂଦୀମାନେ କାହାକୁ
ଉପାସନା କରୁ, ସବୁ ଜାଣୁ। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଏ
ଜଗତକୁ ଆସେ। **23**ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ
ପ୍ରକୃତ ଉପାସକମାନେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ
ଉପାସନା କରିବେ। ସେହି ସମୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥିତ।
ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପରମପିତା ନିଜର ଉପାସକ-ରୂପେ
ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। **24**ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଆତ୍ମା। ତେଣୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଓ
ସତ୍ୟ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ।”

25ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ
ମଶୀହ ଆସୁଛନ୍ତି।” “ଯେତେବେଳେ ମଶୀହ ଆସିବେ,
ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ବୁଝାଇ
ଦେବେ।”

26ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛି। ସେ ନିଜେ ମଶୀହ ଅଟେ।”

27ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନଗରରୁ
ଫେରିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସହିତ
କଥା ହେବା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି
ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ
ଚାହଁ?” କିମ୍ବା “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଉଛ?”

28ତା’ପରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତା କଳସୀ ପାଣି ଛାଡ଼ି
ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହିଲା, **29**“ମୁଁ ଯାହା କିଛି କରିଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ମୋତେ
ଜଣେ ଲୋକ କହିଦେଲେ। ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକକୁ ଦେଖିବ
ଆସ। ସେ ବୋଧେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରନ୍ତି।” **30**ତେଣୁ
ଲୋକମାନେ ନଗର ଛାଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ।
31ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ନଗରରେ ଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ଗୁରୁ କିଛି ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ।”

32କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ ପାଖରେ ଏପରି
ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ।”

33ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଲେ “ତାହାଙ୍କ ଲାଗି କିଏ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିଲା କି?”

34ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି,
ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବା ହେଉଛି ମୋର ଆହାର। **35**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ
କିଛି ରୋପଣ କର ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କୁହ,
‘ଶସ୍ୟ କଟା ହେବା ପାଇଁ ଆହୁରି ଚାରି ମାସ ବାକି ଅଛି।’
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲ।
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ। ସେମାନେ ଅମଳ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କ୍ଷେତ୍ରତୁଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। **36**ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶସ୍ୟ
କାଟେ, ତାକୁ ମଜୁରି ଦିଆ ଯାଉଛି। ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ
ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛି। ତେଣୁ ବୁଣାଳି ଓ କଟାଳି
ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦିତ କରିବେ। **37**କଥାରେ ଅଛି ‘ଜଣେ
ଲୋକ ବୁଣେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଫସଲ କାଟେ’, ଏହି
ଉକ୍ତିଟି ସତ୍ୟ। **38**ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ବୁଣି ନଥିଲ ତାହା କାଟିବା
ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଥିଲି। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କାମ
କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାମରୁ ଲାଭ ପାଇଲ।”

39ସେ ସହରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଯାହା କହିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯୀଶୁ ମୋତେ ମୁଁ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଘଟଣାମାନ କହିଲେ।” **40**ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ
ଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଦିନ
ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେଠାରେ
ଦୁଇ ଦିନ ରହିଲେ। **41**ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ବାଣୀ ଶୁଣି ବହୁତ
ଲୋକ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

42ଲୋକମାନେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ। ଆମ୍ଭେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର
ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା।”

ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଯୀଶୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ

(ମାଥିଉ 8:5-13; ଲୂକ 7:1-10)

43ସେଠାରେ ଦୁଇ ଦିନ ରହିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। **44**ଯୀଶୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ
ଭାବବାଦୀ ନିଜ ଦେଶରେ ସମ୍ମାନ ପାଏ ନାହିଁ। **45**ପୁଣି
ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଗାଲିଲୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେଠାରେ
ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ପୂର୍ବରୁ ଯିରୂଶାଲମରେ
ନିସ୍ତାରପର୍ବ ବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
ଦେଖିଥିଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ପର୍ବ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ।

46ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀର କାନା ନଗରକୁ ପୁଣି ଥରେ ଗଲେ।
କାନାରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ।
ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟକର୍ମଚାରୀ କଫର୍ନାହୂମ ନଗରରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲା। **47**ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଣିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଲିଲୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କାନାରେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ। କଫର୍ନାହୂମକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କର
ପୁତ୍ରକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ।
ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମୃତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା। **48**ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲୌକିକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ

କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ
ନାହିଁ।"
49ରାଜକର୍ମଚାରୀଜଣକ କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ମୋ ପୁତ୍ର
ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ମୋ ଘରକୁ ଆସନ୍ତୁ।"
50ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିବ।"
ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ
ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ। 51ଘରକୁ ଯିବା ବାଟରେ ତାହାଙ୍କର
କେତେଜଣ ଚାକର ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ସୁସ୍ଥ ହେଲାଣି।"
52"ପିଲାର ଅବସ୍ଥା କେଉଁ ସମୟଠାରୁ ଭଲ ଆଡ଼କୁ ଗତି
କଲା?" ସେ ପଚାରିଲେ।
ଚାକରମାନେ କହିଲେ, "ଗତକାଲି ପ୍ରାୟ ଗୋଟାଏ ବେଳୁ
ତା'ର ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଗଲା।"
53"ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିବ," ବୋଲି ଯୀଶୁ ଠିକ୍ ସେହି
ସମୟରେ କହିଥିଲେ, ଏହା ପିଲାର ବାପା ଜାଣିଲେ। ତେଣୁ
ସେହି ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ
ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
54ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସିବା ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର
ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା।

ପୋଖରୀ ପାଖରେ ଯୀଶୁ ଜଣେ ଲୋକକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ

5 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ
ପର୍ବ ଥିବାରୁ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ। 2ଯିରୂଶାଲମରେ
ପାଞ୍ଚୋଟି ମଣ୍ଡପ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଥିଲା। ଯିହୂଦୀ
ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ବେଥେସ୍ଦା ବା ଦୟାଗୃହ କହନ୍ତି। ଏହା
ମେଷଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଥିଲା। 3ବହୁତ ଅସୁସ୍ଥ ଲୋକେ ପୋଖରୀ
ପାଖ ମଣ୍ଡପ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେତେକ ଅନ୍ଧ, ଛୋଟା ଓ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ରୋଗୀ ଥିଲେ।
4* ଏହାର କାରଣ, ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ବେଳେବେଳେ ଆସି
ପୋଖରୀର ପାଣିକୁ ହଲାଉଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ
ରୋଗୀ ପ୍ରଥମେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ
ଯାଉଥିଲା। 5ସେଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ପଡ଼ିରହି ଥିଲା, ସେ
ବିଗତ 38 ବର୍ଷଧରି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା। 6ଯୀଶୁ ସେହି
ଲୋକକୁ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଦେଖିଲେ। ସେ ଜାଣିଲେ,
ଯେ ସେ ଲୋକଟି ବହୁତ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ରୋଗରେ ପଡ଼ିଛି।
ତେଣୁ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ
ଚାହଁ?"
7ସେ ରୋଗୀଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମହାଶୟ, ପାଣି ହଲିବା
ସମୟରେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଯିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ
ମୋର କେହି ଲୋକ ନାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପାଣି ଭିତରକୁ
ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ
ପାଣି ଭିତରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି।"
8ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଠିଆ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭର ବିଛଣା
ଉଠାଇ ଚାଲ।" 9ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା।
ସେ ତା' ବିଛଣା ଉଠେଇ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା।
ଏହି ଘଟଣା ବିଶ୍ରାମବାରର ଦିନ ହୋଇଥିଲା। 10ତେଣୁ
ଯିହୂଦୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିଲେ, "ଆଜି
ବିଶ୍ରାମବାର। ବିଶ୍ରାମବାରରେ ତୁମ୍ଭେ ବିଛଣା ବୋହି ନେଇ
ଯିବା ଆମ୍ଭର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ।"
11କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି କହିଲା, "ମୋତେ ଯିଏ ସୁସ୍ଥ କଲେ,
ସେ ମୋତେ କହିଲେ 'ତୁମ୍ଭର ବିଛଣା ନିଅ ଓ ଚାଲ।'"
12ଯିହୂଦୀମାନେ ସେ ଲୋକକୁ ପଚାରିଲେ, "ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ
ଆଜି ବିଛଣା ଉଠେଇ ଚାଲିବାକୁ କହିଲା, ସେ କିଏ?"
13କିନ୍ତୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକଟି, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ
ତାହା ଜାଣି ନ ଥିଲା। ସେହି ଜାଗାରେ ବହୁତ ଲୋକଥିଲେ
ଓ ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ।
14ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ
ଦେଖିଲେ। ସେ ତାକୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଛ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ
କ୍ଷତି ହୋଇପାରେ।"
15ତା'ପରେ ଲୋକଟି ସେହି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ଗଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ଯୀଶୁ ତାକୁ ସୁସ୍ଥ
କରିଛନ୍ତି।
16ଯୀଶୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଏହିସବୁ (ସୁସ୍ଥ) କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ।
ତେଣୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ। 17କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ମୋର ପିତା ସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟରତ, ଅତଏବ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ।"
18ଏଥିପାଇଁ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା
ପାଇଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ,
"ପ୍ରଥମେ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ରାମବାରର ନିୟମ ଭାଙ୍ଗିଲେ। ତା'ପରେ
ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜର ପିତା ବୋଲି କହିଲେ। ସେ
ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କଲେ।"

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଛି

19କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ପୁତ୍ର
ଏକାକୀ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପିତା
କରୁଥିବା ପୁତ୍ର ଦେଖନ୍ତି, ସେ ତାହାହିଁ କରନ୍ତି କାରଣ ପିତା
ଯାହା କରନ୍ତି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କରନ୍ତି। 20ପିତା ପୁତ୍ରକୁ
ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ପିତା ନିଜେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ
ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖାନ୍ତି। ଏହି ରୋଗୀଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା। ଆଉ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୁଅ, ଏ ନିମନ୍ତେ ପିତା
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ। 21ପରମପିତା
ମୃତଲୋକଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନଦାନ କରନ୍ତି।
ଠିକ୍ ସେହିପରି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଜୀବନଦାନ କରନ୍ତି। 22ପିତା କାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଅର୍ପଣ
କରିଛନ୍ତି। 23ଈଶ୍ୱର ଏହା କଲେ କାରଣ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ
ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ଦେବେ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପୁତ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ନାହିଁ,
ତେବେ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ନାହିଁ। ପିତା ପୁତ୍ରକୁ

ପଦସଂଖ୍ୟା 4 ଏହି ପଦଟି କେବଳ କେତେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ହସ୍ତଲିପିରେ ମିଳେ।

ପଠାଇଛନ୍ତି। 24ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର କହିବା କଥା ଶୁଣେ ଓ ମୋତେ ଯିଏ
ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିଅଛି। ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷୀ ବୋଲି
ବିଚାରିତ ହେବ ନାହିଁ। ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପାର ହୋଇ ଜୀବନ
ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଛି। 25ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି,
ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଆସୁଛି। ସେ ସମୟ ଆସି
ଗଲାଣି। ପାପ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର
ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ। ପୁତ୍ରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା
ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବେ। 26ସ୍ୱୟଂ
ପରମପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଜୀବନର ଉତ୍ସ। ଅତଏବ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ଜୀବନଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି। 27ଲୋକଙ୍କର
ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଛନ୍ତି। କାରଣ
ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର* ଅଟନ୍ତି। 28ତୁମ୍ଭେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ
ନାହିଁ। ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତ
ମୃତ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ।

29ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଧିରୁ ବାହାରିବେ। ଜୀବନରେ
ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଠିବେ ଓ ଅନନ୍ତ
ଜୀବନ ପାଇବେ। କିନ୍ତୁ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ
ଦୋଷୀ ଭାବରେ ବିଚାରିତ ହେବା ପାଇଁ ଉଠିବେ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରବୃତ୍ତ

30"ମୁଁ ଏକୁଟିଆ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ କେବଳ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରେ। ତେଣୁ
ମୋର ବିଚାର ଠିକ୍, କାରଣ ମୁଁ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା
ପାଇଁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।

31"ମୁଁ ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିଜ ବିଷୟରେ କୁହେ,
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ସେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ। 32କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏକି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ
ଜାଣେ, ମୋ ବିଷୟରେ ସେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ସବୁ
ସତ୍ୟ।

33"ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲୋକ ପଠାଇଛ। ସେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି। 34ମୋ ବିଷୟରେ
ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସବୁ କହୁଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଦ୍ୱାରା
ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ପାରିବ। 35ଯୋହନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦୀପ ପରି
ଜଳି ଆଲୋକ ଦେଉଥିଲେ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି
ଆଲୋକ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଉପଭୋଗ କରି ଖୁସି ହେଲ।

36"କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଖରେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ
ଅଛି, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରମାଣଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୁଁ
ଯାହା ସବୁ କରୁଛି, ତାହା ସବୁ ମୋର ପ୍ରମାଣ। ପରମପିତା
ମୋତେ ଏସବୁ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ। ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।
37ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜେ ମୋ ବିଷୟରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର
ଶୁଣିନାହଁ। ତାହାଙ୍କର କିପରି ରୂପ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ
ଦେଖିନାହଁ। 38ପରମପିତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ
କରିନାହିଁ। ଏହାର କାରଣ, ସେ ପଠାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ନାହଁ।

39"ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟୟନ
କରୁଛ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ସେହି
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ।
ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମୋ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି। 40କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ମୋ ନିକଟକୁ
ଆସୁ ନାହଁ।

41"ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ଗ୍ରହୁଁ ନାହିଁ। 42କିନ୍ତୁ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣେ। ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ନାହିଁ। 43ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ
ଆସିଛି। ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କଥା କହେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କିଏ
ଆସି କେବଳ ତା ନିଜ ବିଷୟରେ କହିବ ସେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ। 44ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ
ପ୍ରଶଂସା ପାଇବା ପାଇଁ ଭଲ ପାଅ। କିନ୍ତୁ ଏକମାତ୍ର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସା ଆସେ, ତାହା ପାଇବା
ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଦୌ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହଁ। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ
ଏକଥା କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବ। 45ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ
ପରମପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି।
ମୋଶା ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ, ଯିଏ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ
କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖିଛ ଯେ ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ। 46ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବ। କାରଣ ମୋଶା ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ।
47କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋଶାଙ୍କର ଲେଖିବା କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
ନାହଁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ପାରିବ ନାହିଁ।"

ଯୀଶୁ ୫୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ

(ମାଥିଉ 14:13-21; ମାର୍କ 6:30-44; ଲୂକ 9:10-17)

6 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ତିବିରିଆ
ହ୍ରଦ) ପାର ହୋଇ ଆରପାରିକି ଗଲେ। 2ତାହାଙ୍କ
ପଛେ ପଛେ ବହୁତ ଲୋକ ଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ କି ପ୍ରକାରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ
ସୁସ୍ଥ କରି ଆପଣା ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାହା ସେମାନେ
ଦେଖିଥିଲେ। 3ଯୀଶୁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ। ସେଠାରେ
ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବସିଲେ। 4ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର
ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ ପାଖ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

5ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଲୋକମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଫିଲିପ୍ପ, ଏହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ
ଖାଦ୍ୟ କିଣି ପାରିବା?" 6ସେ ଏକଥା ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା

ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଦାନିଏଲ 7:13-14 ଅନୁସାରେ ଏହା ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଏ।

କରିବା ପାଇଁ ପଗ୍ଭରିଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ
ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ।
7ଫିଲିପ୍ପ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ
ଖଣ୍ଡେ-ଖଣ୍ଡେ ରୋଟୀ କିଣି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ମାସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରି ଉପାର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।”
8ସେଠାରେ ଆଉଜଣେ ଶିଷ୍ୟ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ,
ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ। ଆନ୍ଦ୍ରିୟ କହିଲେ;9 “ଏଠାରେ
ଜଣେ ବାଳକ ଅଛି। ତା’ପାଖରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟୀ ଓ
ଦୁଇଟି ଛୋଟମାଛ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା
ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ।”
10ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବସିବାକୁ କୁହ।” ସେଠାରେ
ପ୍ରଚୁର ଘାସ ଥିଲା। ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ
ବସିଥିଲେ। 11ଯୀଶୁ ରୋଟୀ ନେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଲେ ଓ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣ୍ଟିଲେ। ସେ
ମାଛକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବାଣ୍ଟିଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ମନଇଚ୍ଛା ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ।
12ସବୁ ଲୋକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଖାଇଲେ।
ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ବଳକା ମାଛ ଓ ରୋଟୀ ଏକାଠି କର, କିଛି ନଷ୍ଟ
କର ନାହିଁ।” 13ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବଳକା ଥିବା ଖାଦ୍ୟ
ଏକାଠି କଲେ। ଲୋକମାନେ କେବଳ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚୋଟି
ରୋଟୀରୁ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ବଳକା ଖାଦ୍ୟକୁ ବାରଟି ଟୋକାଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ।
14ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କହିଲେ,
“ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯିଏ କି ଏହି ଜଗତକୁ
ଆସିଛନ୍ତି।”
15ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜା
କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି
ନେଇ ରାଜା କରିବାର ଯୋଜନା ଲୋକେ କଲେ, ସେତେବେଳେ
ସେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏକୁଟିଆ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ
ଚାଲିଗଲେ।

ଯୀଶୁ ପାଣିରେ ଚାଲିଲେ

(ମାଥିଉ 14:22-27; ମାର୍କ 6:45-52)

16ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦକୁ
ଗଲେ। 17ଅନ୍ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି
ହ୍ରଦର ଆରପାରିରେ ଥିବା କଫର୍ନାହୂମ ଆଡ଼େ ଗଲେ।
18ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପବନ ବହୁଥିଲା। ହ୍ରଦରେ ବଡ଼ ବଡ଼
ଢେଉ ଉଠିଲା। 19ସେମାନେ ଆହୁଲା ମାରି ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ କି
ଛଅ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲୁଥିଲେ। ସେ
ଡ଼ଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଆସୁଥିଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଡରି ଗଲେ। 20କିନ୍ତୁ
ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ। ଏହିତ ମୁଁ
ନିଜେ।” 21ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଡ଼ଙ୍ଗା ଭିତରକୁ ଆଣି ଖୁସି ହେଲେ। ତା’ପରେ ଡଙ୍ଗାଟି
ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ

22ତହିଁ ଆରଦିନ ହ୍ରଦର ଆର ପଟେ କେତେକ ଲୋକ
ରହିଗଲେ। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଡଙ୍ଗାରେ
ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟ ସେହି ଲୋକମାନେ ଜାଣି
ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଡଙ୍ଗାରେ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ
ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର
ଡଙ୍ଗା ଥିଲା। 23କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ତିବିରିଆରୁ କେତେକ
ଡଙ୍ଗା ଆସିଲା। ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବଦିନ
ଖାଇଥିଲେ ସେଠାରେ ଡଙ୍ଗା ଗୁଡ଼ିକ ଆସି ରହିଲା। ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପରେ ସେମାନେ
ରୋଟୀ ଖାଇଥିଲେ। 24ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ଓ
ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନଥିବା ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ଲୋକମାନେ
ଡଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକରେ ଯାତ୍ରାକରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ କଫର୍ନାହୂମକୁ
ଗଲେ।

ଯୀଶୁ, ଜୀବନ ସ୍ୱରୂପ ଖାଦ୍ୟ

25ଲୋକମାନେ ହ୍ରଦର ଆରପଟେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ।
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ, ଆପଣ ଏଠାକୁ
କେତେବେଳେ ଆସିଲେ?” 26ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ଖୋଜୁଛ? ମୁଁ କରିଥିବା
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମୋର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବାରୁ
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ କି? ତା’ ନୁହେଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ
କହୁଛି, ରୋଟୀ ଖାଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ଖୋଜୁଛ। 27ପୃଥିବୀର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ।
ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହିଭଳି ଖାଦ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଯାହା ଭଲ
ହୋଇ ରହିଥିବ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବ।
ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ସେହିପରି ଖାଦ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବେ। ପରମେଶ୍ୱର
ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।”
28ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କ’ଣ କ’ଣ
କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି?”
29ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି, ଯେ
ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
କର।”
30ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭକୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର
ପଠାଇଛନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇବ? ତୁମ୍ଭେ ଯଦି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
ଆମ୍ଭକୁ କରି ଦେଖାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବୁ। ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବ? 31ଆମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ
ମରୁଭୂମିରେ ମାନ୍ନା* ଖାଇଥିଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲେ। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି: ‘ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ
ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ।’ *
32ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ସ୍ୱର୍ଗର

ମାନ୍ନା ଏକ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ।

‘ପରମେଶ୍ୱର … ଦେଇଥିଲେ’ ଗୀତସଂହିତା 78:24.

ଖାଦ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଲୋକ ମୋଶା ନୁହନ୍ତି।
ମୋର ପରମପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ
ଦିଅନ୍ତି। **33**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ କ'ଣ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଗତକୁ ଜୀବନ ଦେବା
ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି।"

34ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ଆମ୍ଭକୁ ସବୁବେଳେ
ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।"

35ତାପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ
ଖାଦ୍ୟ। ମୋ ନିକଟକୁ ଯେ କେହି ଆସେ ସେ କଦାପି
ଭୋକିଲା ରହିବ ନାହିଁ। ମୋତେ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ
କେବେ ତୃଷିତ ହେବ ନାହିଁ। **36**ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୂର୍ବରୁ
କହିଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିଅଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତଥାପି
ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ। **37**ମୋର ପରମପିତା ମୋତେ ମୋ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋ ପାଖକୁ
ଆସିବେ। ମୁଁ ସର୍ବଦା ମୋପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ
ଗ୍ରହଣ କରିବି। **38**ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଅଛି। ମୁଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା
ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସି ନାହିଁ। **39**ପରମେଶ୍ୱର
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଜଣକୁ ହେଲେ କଦାପି ହରାଇବି ନାହିଁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଶେଷ ଦିନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍‌ଥାପନ କରିବି। ଯିଏ ମୋତେ
ପଠାଇଛନ୍ତି ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।
40ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରେ। ମୁଁ ସେ
ଲୋକକୁ ଶେଷଦିନରେ ଉତ୍‌ଥାପନ କରିବି। ଏହା ପରମପିତାଙ୍କର
ଇଚ୍ଛା।"

41"ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ," ବୋଲି ଯୀଶୁ
କହିବାରୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକଟ
କଲେ। **42**ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ
ତାହାଙ୍କ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ। ଯୀଶୁ କେବଳ ଯୋସେଫଙ୍କର
ପୁତ୍ର। 'ସେ କିପରି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଛି ବୋଲି କହୁଛି?'"

43କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା
ବନ୍ଦକର। **44**ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତି। ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶେଷଦିନରେ
ଉତ୍‌ଥାପନ କରିବି। ଯଦି ପରମପିତା କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋ
ନିକଟକୁ ନ ଆଣିବେ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ
ଆସିପାରିବ ନାହିଁ। **45**ଭାବବାଣୀରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:
'ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ।'* ଲୋକମାନେ
ପରମପିତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି।
ତା'ପରେ ମୋ' ପାଖକୁ ସେ ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି। **46**ମୁଁ
କହିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପରମପିତାଙ୍କୁ
ଦେଖିଛି। ପରମପିତାଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଜଣେ ଦେଖିଛନ୍ତି,
ଯିଏ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି। ସେହି ଲୋକ
ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି। **47**ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ
ଲାଭ କରେ। **48**ମୁଁ ନିଜେ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଖାଦ୍ୟ।
49ତୁମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା
ମାନ୍ନା (ଖାଦ୍ୟ) ଖାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ
ପରି ମରିସାରିଲେଣି। **50**ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ସେହି
ଖାଦ୍ୟ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ ତେବେ
ସେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ। **51**ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ଜୀବନ୍ତ
ଖାଦ୍ୟ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏ ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ, ତେବେ ସେ
ଚିରଦିନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚି ରହିବ। ଏହି ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ମୋର
ଶରୀର। ମୁଁ ମୋର ଶରୀର ଦେଇଦେବି, ତଦ୍ୱାରା ଜଗତର
ଲୋକମାନେ ଜୀବନ ପାଇପାରିବେ।"

52ତା'ପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ
କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକ କିପରି
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତା'ର ଶରୀର ଖାଇବା ପାଇଁ ଦେଇ ପାରିବ?"

53ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେ
ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ। ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ
ରକ୍ତ ପିଇବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ନ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ
ଭିତରେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ନାହିଁ। **54**ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ମାଂସ
ଖାଏ ଓ ମୋ ରକ୍ତ ପିଏ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପାଏ। ମୁଁ
ସେହି ଲୋକକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇବି।
55ମୋର ମାଂସ ପ୍ରକୃତ ଆହାର। ମୋର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ
ପାନୀୟ। **56**ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ମାଂସ ଖାଏ ଓ
ମୋର ରକ୍ତ ପିଏ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଭିତରେ
ରହେ ଓ ମୁଁ ତା' ଭିତରେ ରୁହେ। **57**ପରମପିତା ମୋତେ
ପଠାଇଛନ୍ତି। ପରମପିତା ଜୀବନ୍ତ ଓ ତାହାଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ
ଜୀବିତ। ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ,
ସେ ମୋ' ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ। **58**ମୁଁ ସେହି ଖାଦ୍ୟଭଳି
ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ଖାଇଥିଲେ।
ସେମାନେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି
ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଖାଦ୍ୟ।
ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଖାଏ ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ
ଜୀବିତ ରହେ।" **59**ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୂମର ସମାଜଗୃହରେ ଏହି
ସବୁ କଥା ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁଗମନ କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ

60ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣିଲେ।
ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ କହିଲେ, "ଏ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ
କରିବା କଷ୍ଟକର। ଏହି ଉପଦେଶ କିଏ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ?"

61ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏ
ବିଷୟରେ ଆପତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, "ଏ
ଉପଦେଶ କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଉଛି? **62**ତେବେ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲେ, ପୁନର୍ବାର ସେ ସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଯିବେ, ଏହା ମଧ୍ୟ କ'ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି?
63ଶରୀର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବନଦାନ କରେନାହିଁ। ଆତ୍ମା ଜୀବନ
ଦିଏ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଲି ତାହା ଆତ୍ମା, ତେଣୁ ଏସବୁ
ବିଷୟ ଜୀବନ ଦିଏ। **64**କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ

'ପରମେଶ୍ୱର ... ଦେବେ।' ଯିଶାଇୟ 54:13.

ଜାଣି ଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବ ସେହି ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣିଥିଲେ। 65ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ଯଦି ପରମପିତା କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ।'"

66ଯୀଶୁ ଏ କଥା କହିବା ପରେ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ ନାହିଁ।

67ଯୀଶୁ ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ଚାହଁ କି?"

68ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବୁ? ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି। 69ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଥିବା ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି।"

70ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବାରଜଣଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ ଜଣେ ଶୟତାନ।"

71ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ଇଷ୍କାରିୟୋଥର ପୁତ୍ର ଯିହୂଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଥିଲେ। ସେ ବାର ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା। ପରେ ସେହି ଯିହୂଦା ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଥିଲା।

ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ

7 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ଯିହୂଦାରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ। 2ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ କୁଟୀରବାସ ପର୍ବର ସମୟ ଆସିଲା। 3ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଓ ପର୍ବ ସକାଶେ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଅ। ଯେପରି, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ପାରିବେ। 4ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଚାହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତୁ, ତେବେ ସେ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଲୁଚେଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଜଗତ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କର। ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ।" 5(ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ) 6ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର (ଯିବା) ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସମୟ ଉପଯୁକ୍ତ। 7ସଂସାର ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ସଂସାର ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦ ବୋଲି କହେ। 8ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବକୁ ଯାଅ। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ବକୁ ଯିବି ନାହିଁ। ମୋ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସି ନାହିଁ।" 9ଏକଥା କହିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ରହିଗଲେ।

10ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଗଲା ପରେ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଗଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲେ ନାହିଁ। 11ଯିହୂଦୀୟମାନେ ପର୍ବରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, "ସେହି ଲୋକଟି କାହିଁ?"

12ସେଠାରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଗୋପନରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ। କେତେକ ଲୋକ କହିଲେ, "ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ।" କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଥିଲେ, "ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଛି।" 13କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ସାହସୀ ନଥିଲେ, ଯିଏ କି ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖୋଲା ଖୋଲି ଭାବରେ କହିବ। ଲୋକମାନେ ଯିହୂଦୀୟ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ଯିରୂଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଉପଦେଶ

14ପର୍ବ ପ୍ରାୟ ଅଧାଅଧି ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରକୁ ଯାଇ ଉପଦେଶ ଦେବାରେ ଲାଗିଲେ। 15ଯିହୂଦୀମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକ କେବେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢି ନାହିଁ। ଏତେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେ କିପରି ଜାଣିଲା?"

16ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଯାହା ଉପଦେଶ ଦେଉଛି, ତାହା ମୋ ନିଜର ନୁହେଁ। ମୋର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି। 17ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ମୋର ଉପଦେଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି ନା ନାହିଁ, ତାହା ସେ ଜାଣିପାରିବ। ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଏ ଉପଦେଶ ମୋ ନିଜର ନୁହେଁ। 18ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରଚାର କରେ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଚାହେଁ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ନିଜ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଚାହେଁ, ସେ ସତ୍ୟ କହେ। ତା' ପାଖରେ କିଛି ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ। 19ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମୋଶା ତୁମକୁ ନିୟମ (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଦେଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେ ନିୟମ ମାନୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ମାରି ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?"

20ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରୁ ନାହୁଁ।"

21ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କଲି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ। 22ମୋଶା ତୁମ୍ଭକୁ ସୁନ୍ନତ ବିଧି ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ଦେଲେ, (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ମୋଶା ତୁମ୍ଭକୁ ସୁନ୍ନତ ବିଷୟ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି। ଏହାତ ମୋଶାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି)। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ବେଳେବେଳେ ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ ଗୋଟିଏ ବାଳକକୁ ସୁନ୍ନତ* କରିଥାଅ। 23ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋଶାଙ୍କର ନିୟମ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ ସୁନ୍ନତ କରା ଯାଇପାରେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ କୌଣସି

ସୁନ୍ନତ ଅଗ୍ରଚର୍ମ କାଟିବା ବିଧିକୁ ବୁଝାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୂଦୀ ବାଳକକୁ ଏହା କରାଯାଉ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 17:9-14.

ଲୋକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେହକୁ ସୁସ୍ଥ କଲି ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ରାଗୁଛ? 24କୌଣସି ବିଷୟର ବାହ୍ୟରୂପ
ଦେଖି ବିଚାର କର ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଠିକ୍, ତଦନୁଯାୟୀ
ବିଚାର କର।"

ଯୀଶୁ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଡ଼ନ

25ଯିରୂଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଲୋକ
କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକକୁ ସେମାନେ ମାରିବା ପାଇଁ ଚାହାଁନ୍ତି।
26କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଚାର କରୁଛି, ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ
ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କୌଣସି ଲୋକ ତାହାର ପ୍ରଚାର
ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ। ବୋଧହୁଏ ନେତାମାନେ
ମନସ୍ଥ କଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। 27କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ
ଜାଣୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ତାହାଙ୍କର ଆସିବା
ସ୍ଥାନ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ।"

28ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେଉ ଦେଉ, ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜାଣ ଓ ମୁଁ
କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ନିଜ
ଅଧିକାର ବଳରେ ଆସି ନାହିଁ। ମୁଁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଛି। ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ। 29କିନ୍ତୁ ମୁଁ
ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି। ସେ
ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।"

30ଯୀଶୁ ଏ କଥା କହିବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ
ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବାର ଉଚିତ୍ ସମୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା। 31ବହୁତ ଲୋକ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ
ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଲେ ଏହା ଅପେକ୍ଷା
କଣ ଅଧିକ କରିବେ? ନା, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ହୋଇଥିବେ।"

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା

32ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି କଥାମାନ
କହୁଥିବାର ଫାରୂଶୀମାନେ ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ
ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ
କେତେକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। 33ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ,
"ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବି। ମୋତେ ଯିଏ
ପଠାଇଛନ୍ତି ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି। 34ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ଖୋଜିବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପାଇବ ନାହିଁ। ଆଉ, ମୁଁ
ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ପାରିବ
ନାହିଁ।" 35ଯିହୂଦୀମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି ହେଲେ, "ଏ
ଲୋକ ଏପରି କେଉଁଠାକୁ ଯିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପାଇବା
ନାହିଁ। ସେ କ'ଣ ଗ୍ରୀକ୍ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଯିବ ଯେଉଁଠାରେ
ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ରୁହନ୍ତି? ସେ ସେଠାରେ ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଶିକ୍ଷା ଦେବ କି? 36ଏହି ଲୋକ କହୁଛି, 'ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଖୋଜିବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପାଇବନାହିଁ।" ସେ ପୁଣି କହୁଛି,
'ମୁଁ ଯେଉଁଠି ରହିବି, ତୁମ୍ଭେ ଆସି ପାରିବନାହିଁ।' ଏହାର ଅର୍ଥ
କ'ଣ?"

ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

37ପର୍ବର ଶେଷ ଦିନ ଆସିଲା। ସେହି ପ୍ରଧାନ ଦିନରେ
ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ଯଦି କୌଣସି
ଲୋକ ତୃଷାର୍ତ୍ତ, ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ
କରୁ। 38ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ,
ତେବେ ତା'ର ହୃଦୟରୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହେବ। ଏହି
କଥା ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି।" 39ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ
ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରି
ନଥିବାରୁ ଓ ସେ ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦିଆ ଯାଇ ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରେ,
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେମାନେ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲାଭ କରିବେ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ତର୍କ

40ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି କଥା ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ। କେତେକ
ଲୋକ କହିଲେ, "ଏହିଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା।"
41ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।"
ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ଗାଲିଲୀରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବେ ନାହିଁ।
42ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଆସିବେ।
ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳ
ବେଥଲେହମ ନଗରରୁ ଆସିବେ।" 43ତେଣୁ ଲୋକମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ମତ ଦେଲେ। 44ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ।
କିନ୍ତୁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ
ନାହିଁ।

ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କଲେ

45ମନ୍ଦିରର ସୈନ୍ୟମାନେ ମୁଖ୍ୟଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ଯାଜକମାନେ ଓ ଫରୂଶୀମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ବନ୍ଦୀ
କରି ଆଣିଲ ନାହିଁ?"

46ମନ୍ଦିରର ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଯାହା
କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥାଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ୍।"

47ଫାରୂଶୀମାନେ କହିଲେ, "ତାହା ହେଲେ ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ବୋକା ବନେଇଛନ୍ତି। 48କୌଣସି ନେତା କ'ଣ ତାଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି? ନା। ଆମ୍ଭ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କ'ଣ
ତାହାଙ୍କୁ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି? ନା। 49ଏହି ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣନ୍ତିନି, ସେମାନେ
ଶାପଗ୍ରସ୍ତ।"

50କିନ୍ତୁ ସେହି ଦଳରେ ନୀକଦୀମ ଥିଲେ। ସେ ଏହା
ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ।* 51ସେ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭର ପ୍ରଥା ଯେ କୌଣସି ଲୋକର କଥା

ନୀକଦୀମ ... ଯାଇଥିଲେ ନୀକଦୀମ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ବିଷୟ ଯୋହନ 3:1-21 ରେ ଅଛି।

ପ୍ରଥମେ ନଶୁଣି ବିଚାର କରିବ ନାହିଁ। ସେ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି,
ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣି ତାହାଙ୍କର ବିଚାର କରି ପାରିବା ନାହିଁ।"
52ଯିହୂଦୀନେତାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ
ସେହି ଗାଲିଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ? ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ, କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ଗାଲିଲୀରୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ।"

*(ପ୍ରାଚୀନତମ ଓ 'ଯୋହନ'ର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଗ୍ରୀକ୍ ପ୍ରତିଗୁଡ଼ିକରେ
୭:୫୩ ଠାରୁ ୮:୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ନାହିଁ।)*

ବ୍ୟଭିଚାର ପାପରେ ଧରାଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ

53ତା'ପରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ
ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲେ।
8 ଯୀଶୁ ଜୀତପର୍ବତକୁ ଗଲେ। 2ତହିଁ ଆରଦିନ ଅତି
ସକାଳୁ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଫେରିଆସିଲେ। ସବୁ ଲୋକମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେ ବସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେଲେ। 3ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ, ଶିକ୍ଷକମାନେ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ
ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ସେଠାକୁ ଆଣିଲେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି
ବ୍ୟଭିଚାର କଲାବେଳେ ଧରା ପଡ଼ିଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାକୁ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ।
4ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଗୁରୁ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଜଣେ
ପୁରୁଷ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କଲାବେଳେ ଧରା ପଡ଼ିଛି। ସେ
ପୁରୁଷ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ନୁହେଁ। 5ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ
ଦିଏ ଯେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆମ୍ଭେ
ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିଦେବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କ'ଣ
କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି?" 6ଯିହୂଦୀୟମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିଲେ।
ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭୁଲ ଧରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତାହାହେଲେ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ
ଯୀଶୁ ଆଣ୍ଠେଇ ଆଙ୍ଗୁଳି ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂମି ଉପରେ କିଛି
ଲେଖିବାରେ ଲାଗିଲେ। 7ଯିହୂଦୀନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅବିରତ
ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାରେ ଲାଗିଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ
କହିଲେ, "ଏଠାରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି,
ଯିଏ କେବେ ପାପ କରି ନାହିଁ? ସେହିଭଳି ପାପ ନ
କରିଥିବା ଲୋକ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ପ୍ରଥମେ ପଥର ଫିଙ୍ଗୁ।"
8ତାପରେ ଯୀଶୁ ପୁଣି ଆଣ୍ଠେଇ ଭୂଇଁରେ ଲେଖିବାକୁ
ଲାଗିଲେ।
9ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ସେମାନେ
ସେଠାରୁ ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ଚାଲି ଗଲେ। ଆଗେ ବୟସ୍କ
ଲୋକେ ଓ ତା'ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଚାଲିଗଲେ। କେବଳ
ଯୀଶୁ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ସେଠାରେ ରହିଗଲେ। 10ଯୀଶୁ
ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, "ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ
ଗଲେ? କ'ଣ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ
ନାହିଁ।"
11ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ନା, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ
ନାହିଁ।"
ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତେଣୁ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ
ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାଇପାର, କିନ୍ତୁ ଆଉ କେବେ ପାପ କରିବ ନାହିଁ।

ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଜଗତର ଆଲୋକ

12ପରେ, ଯୀଶୁ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ।
ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଗତର ଆଲୋକ, ମୋତେ ଯେଉଁ
ଲୋକ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କେବେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିବ
ନାହିଁ। ସେ ଲୋକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଲୋକ ପାଇବ।"
13କିନ୍ତୁ ଫାରୂଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛ, ସେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଏସବୁ କଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି କହୁଛ। ତେଣୁ
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏସବୁ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।"
14ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ମୁଁ ମୋ ବିଷୟରେ
ଏସବୁ କଥା କହୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ଲୋକେ
ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବେ। କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ
ଆସିଛି ଓ ମୁଁ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳି
ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହଁ, ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ଓ
କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି। 15ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କଲା
ଭଳି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଚାର କରୁଛ। ମୁଁ କାହାର ବିଚାର କରୁ
ନାହିଁ। 16କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ମୋ ବିଚାର
ଠିକ୍ ହୁଅନ୍ତା। କାରଣ ମୁଁ ଏକୁଟିଆ ନୁହେଁ, ମୋ' ସହିତ
ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପରମପିତା ଅଛନ୍ତି। 17ତୁମ୍ଭର ବିଧି
ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ କୌଣସି ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ଦୁଇ
ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସମାନ କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ
ସେମାନଙ୍କ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିବ। 18ମୁଁ ମୋ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ, ଓ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମପିତା ମୋର
ଆଉ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ।"
19ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହାନ୍ତି?"
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜାଣି ନାହଁ ଓ
ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି
ମୋତେ ଜାଣିଥାନ୍ତ, ତେବେ ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଜାଣିଥାନ୍ତ।" 20ଯୀଶୁ ଏସବୁ କଥା ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ
ଉପଦେଶ ଦେଲାବେଳେ କହିଲେ। ଦାନ ପାତ୍ରରେ ଦାନ
ପକାଉଥିବା ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ
କେହି ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ ନାହିଁ। ଯୀଶୁଙ୍କର ଉଚିତ
ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନଥିଲା।

ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ

21ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବି। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖୋଜିବ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ
ପାପ ସହିତ ମରିବ। ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛି, ତୁମ୍ଭେ
ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।"
22ତେଣୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପଚାରିଲେ, "ଯୀଶୁ
କ'ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବେ? ସେଥିପାଇଁ କଣ ସେ କହିଲେ
ଯେ 'ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି
ପାରିବ ନାହିଁ?'"

23କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେହି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ସୃଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଆସିଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ
ପୃଥିବୀର ଲୋକ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଲୋକ ନୁହେଁ। 24ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ କହିଥିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମରିବ।
ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ତୁମ୍ଭ
ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ।"
25ଯିହୂଦୀମାନେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କିଏ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
କୁହ।"

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମରୁ
ଯାହା କହିଆସିଛି, ମୁଁ ସେହି। 26ମୋର ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ
ଅନେକ କିଛି କହିବାକୁ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଚାର କରିପାରେ,
କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ଯାହା କହି ପଠାଇଛନ୍ତି,
ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା କହୁଛି, ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟ
କହନ୍ତି।" 27ଯୀଶୁ କାହା ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, ଏକଥା
ଲୋକମାନେ ବୁଝି ନଥିଲେ। ଯୀଶୁ ପରମପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ
କହୁଥିଲେ। 28ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ(ବଧକରିବାକୁ) ଉଠାଇବ। ସେତେବେଳେ
ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରିବ। ମୁଁ ନିଜେ
ଯାହା କରୁଛି, ଏସବୁ ମୋ ନିଜ ଅଧିକାରରୁ କରୁ ନାହିଁ,
ପରମପିତା ମୋତେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହି କଥା ଯେ
କେବଳ ମୁଁ କହୁଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ପରେ ଜାଣି ପାରିବ।
29ମୋତେ ଯିଏ (ପରମେଶ୍ୱର) ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେ ମୋ ସହିତ
ଅଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ସର୍ବଦା କରେ।
ତେଣୁ ସେ ମୋତେ ଏକୁଟିଆ କରି ଛାଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି।" 30ଯୀଶୁ
ଏକଥା କହିଲାବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ।

ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ

31ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶିକ୍ଷା ସବୁବେଳେ ମାନି ଚଳିବ, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟ ହେବ। 32ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟକୁ
ଜାଣିବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ।"
33ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ
ବଂଶଧର। ଆମ୍ଭେ କେବେହେଲେ କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇନାହୁଁ।
ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ ଆମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ ହେବୁ?"
34ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ କରୁଥିବା ଲୋକ ହେଉଛି ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ।
ପାପ ତା'ର ପ୍ରଭୁ। 35ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ
ସର୍ବଦା ରହେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ପୁତ୍ର ଗୋଟିଏ ପରିବାରଭୁକ୍ତ
ହୋଇ ସବୁବେଳେ ରହେ। 36ତେଣୁ ଯଦି ସେହି ପୁତ୍ର
ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ
ପାଇବ। 37ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର।
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ଯେହେତୁ
ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହୁଁ।
38ମୋତେ ପରମପିତା ଯାହା ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା
କରୁଛ।"

39ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଅବ୍ରାହାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା।"
ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ
ସନ୍ତାନ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହାମ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ
କରିବ। 40ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ
କଥା କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା
ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ। ଅବ୍ରାହାମ କିନ୍ତୁ ସେପରି କିଛି କରି
ନଥିଲେ। 41ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ପିତା କରିଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଛ।"

କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସେ ଭଳି ସନ୍ତାନ
ନୋହୁଁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଜାଣନ୍ତି
ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର ପରମପିତା। ସେ ଆମ୍ଭର
ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା।"
42ଯୀଶୁ ସେହି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର
ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭଲ
ପାଇବା ଉଚିତ। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି। ମୁଁ ମୋ କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ
ଆସିନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। 43ମୁଁ
ଯାହା ସବୁ କହୁଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ। ଏହାର
କାରଣ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁ
ନାହିଁ। 44ଶୟତାନ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭର ପିତା। ତୁମ୍ଭେ ତାହାର
ଅଟ। ତୁମ୍ଭେ ତାର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ। ପ୍ରଥମରୁ
ସେ ଜଣେ ଖୁଣୀ। ସେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧ। ତା'
ଭିତରେ କୌଣସି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ। ସେ ତାର ସ୍ୱଭାବରୁ
ମିଛୁଆ। ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ସେ ମିଥ୍ୟାର ଜନ୍ମଦାତା। 45ମୁଁ
ସତ୍ୟ କହେ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁନାହିଁ। 46ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ଏ କଥା
ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ଯେ, ମୁଁ ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷୀ? ଯଦି ମୁଁ
ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ ମୋତେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ?
47ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା
କହନ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
କଥା ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ନୁହଁ।"

ଯୀଶୁ ନିଜ ବିଷୟରେ ଓ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

48ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ କହୁଛୁ,
ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ। ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ
ରହିଛି ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି। ଆମ୍ଭର ଏହି
କଥା କ'ଣ ଠିକ ନୁହେଁ କି?"
49ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋ ଭିତରେ ଭୂତ ନାହିଁ।
ମୁଁ ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନାହଁ। 50ମୁଁ ନିଜେ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ। ମାତ୍ର ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ମୋ ନିମନ୍ତେ
ସମ୍ମାନ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଚାରକର୍ତ୍ତା। 51ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି କେହି ମୋ ଉପଦେଶ ମାନେ,
ତେବେ ସେ ଲୋକ କେବେ ମରିବ ନାହିଁ।"
52ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଅଛି। ଏପରିକି

ଅବ୍ରାହାମ ମରଥିଲେ ଓ ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ ମରଥିଲେ।
କନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ, 'ମୋ ଉପଦେଶ ମାନବା ଲୋକ କଦାପି
ମରବ ନାହିଁ।' **53**ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ
ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କଠାରୁ ମହାନ୍? ଅବ୍ରାହାମ ତ'ମର ଗଲେ ଓ
ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ ମରଗଲେ। ତୁମ୍ଭେ ନଜକୁ କଏ
ବୋଲ ଭାବୁଛ?"
54ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦ ମୁଁ ନଜକୁ ସମ୍ମାନ
ଦଅନ୍ତ, ତେବେ ସେ ସମ୍ମାନର କଛ ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ। ମୋତେ
ଯିଏ ସମ୍ମାନ ଦଅନ୍ତ, ସେ ମୋର ପରମ ପିତା। ଏବଂ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର। **55**କନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନାହିଁ। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ।
ଯଦ ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ମୁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେବ। କନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ
ଅବଶ୍ୟ ଜାଣେ, ସେ ଯାହା କହନ୍ତ, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼କ ପାଳନ
କରେ। **56**ମୋର ଆଗମନ ଦେଖି ପାରବେ ବୋଲ ଆଶାକର
ତୁମ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ। ସେ ସେହ
ଦନଟି ଦେଖିଲେ ଓ ଖୁସି ହେଲେ।"
57ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, "କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ
କଦାପି ଦେଖିନାହିଁ! ତୁମ୍ଭର ବୟସ ତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବ
ନୁହେଁ।"
58ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛ,
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ନଜେ ଅଛ।" **59**ଯୀଶୁ ଏକଥା
କହବାବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରବା ପାଇଁ ପଥର
ଉଠେଇଲେ। ମାତ୍ର ସେ ଲୁଚ ଗଲେ ଓ ପରେ ମନ୍ଦିର
ପରସରରୁ ବାହାର ଚାଲଗଲେ।

ଯୀଶୁ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧକୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତ ଦେଲେ

9 ଯୀଶୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଅନ୍ଧକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ
ଲୋକଟି ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ଧ ଥିଲା। **2**ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରଲେ, "ଗୁରୁ, ଏହ ଲୋକଟି ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ଧ।
କନ୍ତୁ ସେ କାହାର ପାପ ହେତୁ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା?
ଏହା ତା' ନଜର ପାପ ନା ତା ପିତାମାତାଙ୍କର?"
3ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହା ତାର ପାପ କ ତା'
ବାପାମାଙ୍କର ପାପ ତାକୁ ଅନ୍ଧ କର ନାହିଁ। ଏହ ଲୋକଟି
ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଛ, ଯେପର ଏହ ଲୋକକୁ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ
କଲାବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରବ। **4**ଦନ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ଅବରତ କରବା ଉଚତ୍। ରାତି ଆସୁଅଛ।
ରାତିରେ କେହ କାର୍ଯ୍ୟ କରପାରବେ ନାହିଁ। **5**ମୁଁ ଜଗତରେ
ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତ ନମନ୍ତେ ଆଲୋକ ଅଟେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଆଲୋକ ଦେଉଥିବ।" **6**ଯୀଶୁ ଏକଥା କହଲାପରେ ଭୂଇଁରେ
ଛେପ ପକାଇ କାଦୁଅ କର, ସେହ କାଦୁଅକୁ ନେଇ ସେ
ସେହ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଲୋକଟିର ଆଖିରେ ଲଗେଇ ଦେଲେ। **7**ଯୀଶୁ
ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, "ଯାଅ, ଶିଲୋହ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ
ଦଅ।" (ଶିଲୋହ ପଦର ଅର୍ଥ 'ପ୍ରେରତ।') ତା'ପରେ ସେ
ଅନ୍ଧ ଲୋକଟି ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୋଇ ଆସିଲା। ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିପାରୁଥିଲା।

8କେତେକ ଲୋକ ଏହ ଲୋକଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ଭିକ
ମାଗିବା ଦେଖିଥିଲେ। ସେହ ଲୋକମାନେ ଓ ଲୋକଟିର
ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି କହଲେ, "ଦେଖ, ଯିଏ
ସବୁବେଳେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥାଏ ଏ ଲୋକଟି ସେହ ନୁହେଁ
କି?"
9କେତେକ କହଲେ, "ହଁ, ଏ ସେହ ଲୋକ।" କନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କହଲେ, "ନାଁ, ଏ ସେହ ଲୋକ
ନୁହେଁ। ଏ ଲୋକଟି ତା'ର ଭଳ ଦେଖାଯାଉଛ।"
ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ନଜେ କହଲା, "ମୁଁ ସେହ ଲୋକ,
ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ଧ ଥିଲା।"
10ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପଚାରଲେ, "କ'ଣ ହେଲା? ତୁମେ
କିପର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତ ପାଇଲ?" **11**ସେ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା
"ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବୋଲ କହନ୍ତ, ସେ ଛେପ
ଦ୍ୱାରା ମାଟିକୁ କାଦୁଅ କର ମୋ ଆଖିରେ ବୋଳଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଶିଲୋହ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇଦେବା
ପାଇଁ କହଲେ। ତାପରେ ମୁଁ ସେହ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇଦେବା
ପରେ ଦେଖିପାରଲ।"
12ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରଲେ, "ସେ ଲୋକ କେଉଁଠି
ଅଛନ୍ତ?" ଲୋକଟି କହଲା, "ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ।"

ଯୀଶୁ ସୁସ୍ଥ କରଥିବା ଲୋକକୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ

13ଏହା ପରେ ଲୋକମାନେ ସେ ଲୋକଟିକୁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ଏହ ଲୋକଟି ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ଧ ଥିଲା,
14ଯୀଶୁ କାଦୁଅ କରଥିଲେ ଓ ତା' ଆଖି ସୁସ୍ଥ କର ଥିଲେ।
ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବଶ୍ରାମବାର ଦନ କରଥିଲେ। **15**ତେଣୁ
ଫାରୂଶୀମାନେ ମଧ ସେ ଲୋକକୁ ପଚାରଲେ, "ତୁମେ
କିପର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତ ପାଇଲ?"
ସେ କହଲା, "ସେ ମୋ ଆଖିରେ କାଦୁଅ ଲଗେଇଦେଲେ।
ଧୋଇବା ପରେ ମୁଁ ଏବେ ଦେଖି ପାରୁଛ।"
16କେତେକ ଫାରୂଶୀମାନେ କହଲେ, "ଏ ଲୋକ
ବଶ୍ରାମବାରର ନୟମ ମାନୁ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖରୁ ଆସି ନାହିଁ।"
ଅନ୍ୟମାନେ କହଲେ, "ଜଣେ ପାପୀ କେବେ ଏଭଳ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କର ପାରବ ନାହିଁ।" ଏହା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ମଧରେ ମତଭେଦ ହେଲା।
17ଯିହୂଦୀମାନେ ସେହ ଲୋକକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରଲେ,
"ଏହ ଲୋକ (ଯୀଶୁ) ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ କଲା ଓ ତୁମେ ଦେଖି
ପାରଲ। ତୁମେ ତା' ବଷୟରେ କ'ଣ କହୁଛ?"
ସେହ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ଜଣେ
ଭବଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା।"
18ଯିହୂଦୀମାନେ ତଥାପି ତାହାର ସୁସ୍ଥ ହେବା ବଷୟ
ବଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ। ସେ ଲୋକର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନ ଡାକବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମୋଟେ ବଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ
ଲୋକଟି ଅନ୍ଧ ଥିଲା ଓ ତାକୁ ସେ ଦେଖି ପାରୁଛ।
19ଯିହୂଦୀମାନେ ତା'ର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପଚାରଲେ, "ଇଏ କ'ଣ
ତୁମ ପୁଅ? ତୁମେ କହୁଛ ଯେ, ସେ ଜନ୍ମାଠାରୁ ଅନ୍ଧ,
ତେବେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କପର ଦେଖି ପାରୁଛ?"

20ପିତାମାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଇଏ
ଆମ ପୁଅ ଓ ସେ ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ଧ ଥିଲା। 21କିନ୍ତୁ ଆମେ
ଜାଣିନୁ, ସେ ଏବେ କିପରି ଦେଖି ପାରୁଛି? ତାକୁ କିଏ ତାର
ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦେଲା, ତାହା ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ। ତାକୁ ପଚାର।
ନିଜ କଥା ନିଜେ କହିବା ପାଇଁ ତାର ବୟସ ହେଲାଣି।"
22ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ତାର ପିତାମାତା ଏପରି
କହିଲେ। ସେମାନେ ସେତେବେଳକୁ ସ୍ଥିର କରି ସାରିଥିଲେ,
କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମସୀହ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର
କରିବେ, ସେମାନେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ଓ ସେହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରିଦେବେ। 23ତେଣୁ
ତାର ପିତାମାତା କହିଲେ, "ତା'ର ଯଥେଷ୍ଟ ବୟସ ହୋଇଛି।
ତାକୁ ପଚାର।" 24ତେଣୁ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ସେହି ପୂର୍ବରୁ
ଅନ୍ଧଥିବା ଲୋକକୁ ଆଉଥରେ ଭିତରକୁ ଡାକିଲେ।
ସେମାନେ କହିଲେ, "ତୁମେ ସତ୍ୟ କହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଗୌରବ ଦେବା ଉଚିତ। ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ, ଏହି ଲୋକ
(ଯୀଶୁ) ଜଣେ ପାପୀ।"
25ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ପାପୀ କି ନୁହେଁ, ମୁଁ
ଜାଣିନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅନ୍ଧ ଥିଲି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିପାରୁଛି।"
26ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ପଚାରିଲେ, "ସେ ତୁମକୁ କ'ଣ
କଲା? ସେ ତୁମ ଆଖିକୁ କିପରି ଭଲ କରି ଦେଲା?"
27ସେ ଲୋକ କହିଲା, "ମୁଁ ସେ କଥା ତୁମକୁ ଆଗରୁ
କହିସାରିଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣୁନାହଁ। ତୁମେ ପୁଣି
କାହିଁକି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ? ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ତାହାଙ୍କର
ଶିଷ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ?"
28ଯିହୂଦୀନେତାମାନେ ଖୁବ୍ ରାଗିଯାଇ ତାକୁ ଗାଳି ଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକର
ଶିଷ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ମୋଶାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ। 29ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ,
ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କଥା କହିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକ
କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି, ଆମେ ତାହା ସୁଦ୍ଧା ଜାଣିନାହୁଁ।"
30ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏହା ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା।
ଯୀଶୁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ। କିନ୍ତୁ ସେ
ମୋ ଆଖି ଭଲ କରି ଦେଇଛନ୍ତି। 31ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ
ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ପାପୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରେ ଓ ତାହାଙ୍କ କଥା
ପାଳନ କରେ ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି। 32ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି କେବେ ଜଣେ ଜନ୍ମ ଅନ୍ଧର ଆଖି ଖୋଲି
ପାରି ନ ଥିଲେ। 33ଏ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖରୁ ଆସିଛି, ନହେଲେ ସେ ଏଭଳି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ପାରି ନଥାନ୍ତା।"
34ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପାପରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛ। ତୁମେ କ'ଣ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?" ଏହା କହି ସେମାନେ ତାକୁ
ଜବରଦସ୍ତ ତଡ଼ି ଦେଲେ।

ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତା

35ଯୀଶୁ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଯିହୂଦୀନେତାମାନେ ସେ ଲୋକକୁ
ଜବରଦସ୍ତ ତଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକକୁ ଖୋଜି
ପାଇଲେ। ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର?"
36ସେ ଲୋକଟି ପଚାରିଲା, "ଗୁରୁ, ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କିଏ?
ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ପାରେ।"
37ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି
ସାରିଛ। ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିଏ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, ସେ
ସେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର।"
38ସେ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହଁ, ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ
କରେ।" ସେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା।
39ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଛି, ଯେପରି ଏ
ଜଗତ ବିଚାରିତ ହେବ। ମୁଁ ଆସିଛି ଯେପରି ଅନ୍ଧ ଲୋକମାନେ
ଦେଖି ପାରିବେ। ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି ବୋଲି
ମନେମନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ହେବେ।"
40ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ କେତେକ ଫାରୂଶୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ,
"କ'ଣ? ତା ମାନେ ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ?"
41ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତ,
ତେବେ ଦୋଷୀ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ
ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ଦେଖି ପାରୁଛ, ତେଣୁ ତୁମେ
ଦୋଷୀ।"

ମେଷପାଳକ ଓ ତା'ର ମେଷ

10 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି
କୌଣସି ଲୋକ ମେଷଶାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରେ,
ତେବେ ସେ ଦ୍ୱାର ବାଟେ ଯିବା ଉଚିତ୍। ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟ
ବାଟ ଚଢ଼ି ଭିତରକୁ ଯାଏ, ତେବେ ସେ ଚୋର। ସେ ନିଶ୍ଚୟ
ମେଷ ଚୋରି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। 2କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
ଲୋକ ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଏ, ସେ ଫାଟକ ଭିତର
ଦେଇ ଯାଏ। ସେ ହିଁ ମେଷପାଳକ। 3ଫାଟକ ଜଗୁଆଳୀ
ମେଷପାଳକ ପାଇଁ ଫାଟକ ଖୋଲେ। ମେଷମାନେ ମେଷପାଳକର
କଥା ଶୁଣନ୍ତି। ମେଷପାଳକ ତା'ର ମେଣ୍ଢାକୁ ନାମ ଧରି
ଡାକେ ଓ ବାହାରେ ଚରାଏ। 4ସେ ସବୁ ମେଷମାନଙ୍କୁ
ବାହାରକୁ ଆଣେ, ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ-ଆଗେ ଚାଲେ ଓ
ମେଷମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ମେଷମାନେ
ତା'ର ସ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି। 5କିନ୍ତୁ ମେଷମାନେ ଅପରିଚିତ ଲୋକର
ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ତା ପାଖରୁ ଦୌଡ଼ି
ପଳାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଅପରିଚିତ ଲୋକର ସ୍ୱର ଚିହ୍ନନ୍ତି
ନାହିଁ।" 6ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କାହାଣୀ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ
ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଏହି କାହାଣୀର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଲେ
ନାହିଁ।

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ

7ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଆଉଥରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ
କହୁଛି, ମୁଁ ହେଉଛି ମେଷମାନଙ୍କ ଫାଟକ। 8ମୋ ପୂର୍ବରୁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଚୋର ଓ
ଡକାୟତ। ମେଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ।

9ମୁଁ ଫାଟକ। ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ (ଫାଟକ) ଦେଇ ପ୍ରବେଶ
କରେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ। ସେହି ଲୋକ ଭିତରକୁ
ଆସିପାରିବ ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବ। ତା'ର ଯାହା
ଦରକାର, ସେ ସବୁ ପାଇବ। 10ଜଣେ ଚୋର ଚୋରି, ହତ୍ୟା
ଓ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି।

11"ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ। ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ
ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତା'ର ଜୀବନ ଦିଏ। 12ମେଷ ରଖିବା
ପାଇଁ ଯେଉଁ ମୂଲିଆକୁ ରଖାଯାଇଛି, ସେ ଲୋକ ମେଷପାଳକ
ଠାରୁ ଭିନ୍ନ। ମେଷଗୁଡ଼ିକ ମୂଲିଆର ନୁହଁନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ
ଗଧିଆ ଆସିବା ଦେଖିଲେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ି
ଦୌଡ଼ି ପଳାଏ। ତା'ପରେ ଗଧିଆ ମେଷମାନଙ୍କ ଉପରକୁ
କୁଦା ମାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ଦିଏ। 13ସେ
ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ପଳାଏ, କାରଣ ସେ ମୂଲିଆ। ସେ
ପ୍ରକୃତରେ ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଏ ନାହିଁ।

14-15"ମୁଁ ମେଷପାଳକ ଯିଏ କି ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ
ନିଏ। ମୁଁ ମୋର ମେଣ୍ଢାକୁ ଜାଣେ ଯେପରି, ପରମପିତା
ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି। ମୁଁ ଯେପରି ପରମପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, ସେହିପରି
ମୋର ମେଷମାନେ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି। ମୁଁ ଏ ମେଷମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଜୀବନ ଦିଏ। 16ମୋର ଅନ୍ୟ ମେଷମାନେ ମଧ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହି ପଲରେ ନାହାଁନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଆଣିବି। ସେମାନେ ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ। ଭବିଷ୍ୟତରେ
ଗୋଟିଏ ପଲ ହେବ, ଓ ସେ ପଲର ଜଣେ ମେଷପାଳକ
ହେବେ। 17ପରମପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ମୁଁ
ମୋ ଜୀବନ ଦିଏ। ମୁଁ ଜୀବନ ଦିଏ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର
ସେହି ଜୀବନ ଲାଭ କରିପାରେ। 18ମୋ'ଠାରୁ କେହି ମୋ
ଜୀବନ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ମୋ ଜୀବନ
ଦିଏ। ମୋର ଜୀବନ ଦେବାର ଅଧିକାର ଅଛି। ଏବଂ ମୋର
ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ଫେରି ପାଇବାର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ରହିଛି।
ଏହି କଥା ମୋତେ ପରମପିତା କହିଛନ୍ତି।"

19ଯୀଶୁଙ୍କର ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା। 20ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଯିହୂଦୀ କହିଲେ, "ଜଣେ ଭୂତ ତା ଭିତରକୁ
ଆସିଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି। ଏ ଭଳି ଲୋକର
କଥା ଶୁଣି ଲାଭ ନାହିଁ।"

21କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ନିଜ ଭିତରେ
ଭୂତ ରହିଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ଏଭଳି କଥା କହେ ନାହିଁ।
ଗୋଟିଏ ଭୂତ କ'ଣ କେବେ ଅନ୍ଧ ଲୋକର ଆଖି ଭଲ
କରି ଦେଇ ପାରିବ? ନା!"

ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀମାନେ

22ସେତେବେଳେ ଶୀତଋତୁ। ଯିରୂଶାଲମରେ 'ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା'
ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା। 23ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ମଣ୍ଡପରେ
ବୁଲୁ ଥିଲେ। 24ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଘେରିଗଲେ।
ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ
ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ? ଯଦି ତୁମେ ନିଜେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତେବେ ଆମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହ।"

25ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ କହି ସାରିଛି କିନ୍ତୁ
ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହଁ। ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ନାମରେ
ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ମୁଁ କିଏ। 26କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ,
କାରଣ ତୁମେ ମୋର ମେଷ ନୁହଁ। 27ମୋ ସ୍ୱର ମୋ
ମେଷମାନେ ଶୁଣନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ସେମାନେ
ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। 28ମୁଁ ନିଜ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ
ଜୀବନ ଦିଏ। ସେମାନେ କଦାପି ମରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ
ମୋ ହାତରୁ କେହି ଛଡ଼େଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। 29ମୋ
ପରମପିତା ମୋତେ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ମହାନ୍। ମୋ' ପରମପିତାଙ୍କ ହାତରୁ କୌଣସି
ଲୋକ ମୋ ମେଷ ଚୋରି କରିପାରିବ ନାହିଁ। 30ପରମପିତା
ଓ ମୁଁ ଏକ।"

31ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ପଥର
ଉଠେଇଲେ। 32କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ
ପରମପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରି ସାରିଛି। ତୁମେ ସେସବୁ ଦେଖିଛ। ତେବେ କେଉଁ ଭଲ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଛ?"

33ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମେ ତୁମକୁ କୌଣସି
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ମାରୁନାହୁଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାହା
କହୁଛ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଛ। ତୁମେ
ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସହିତ
ସମାନ ବୋଲି କହୁଛ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମକୁ ପଥରରେ
ମାରି ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛୁ।"

34ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା
ଲେଖା ଅଛି, 'ଆମ୍ଭେ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଗଣ।'[°]
35ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଗଣ। ଆଉ ଶାସ୍ତ୍ରର
ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ। 36ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ,
ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଛି। କାରଣ
ମୁଁ କହିଛି, 'ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର।' ମୋତେ ପରମେଶ୍ୱର
ବାଛିଛନ୍ତି ଓ ଏ ଜଗତକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି।' 37ମୋର ପରମପିତା
ଯାହା କରନ୍ତି, ମୁଁ ଯଦି ତାହା କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ
ଯାହା କୁହେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ। 38କିନ୍ତୁ ଯଦି
ମୋର ପରମପିତା ଯାହା କରନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା କରୁଥାଏ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା
ଉଚିତ। ତୁମେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ। ତେବେ ତୁମେ ଜାଣି
ପାରିବ ଓ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ପରମପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି
ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛି।"

39ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଖସି ଗଲେ।

40ତାପରେ ଯୀଶୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। ଯୋହନ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁଠାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ,
ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ, ଓ ସେଠାରେ ରହିଲେ।

'ମୁଁ ... ଈଶ୍ୱରଗଣ' ଗୀତସଂହିତା 82:6.

41ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଲେ। ଲୋକମାନେ
କହଲେ, "ଯୋହନ ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରନଥିଲେ,
କନ୍ତୁ ସେ ଏହ ଲୋକ ବଷୟରେ ଯାହା କହଥିଲେ, ତାହା
ସବୁ ସତ୍ୟ।" **42**ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବଶ୍ୱାସ
କଲେ।

ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

11 ଲାଜାର ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ। ସେ
ବେଥନଆ ନଗରରେ ରହୁଥିଲେ। ସେଠାରେ ମରୟମ
ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ବାସ ମଧ କରୁଥିଲେ। **2**ସେହ
ମରୟମ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ
ଅତର ଢାଳ ନଜ କେଶରେ ପାଦ ପୋଛ ଦେଇଥିଲେ।
ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ଲାଜାର ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ। **3**ତେଣୁ ମରୟମ
ଓ ମାର୍ଥା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲୋକ
ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ କହ ପଠାଇଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ପ୍ରିୟ
ବନ୍ଧୁ ଲାଜାର ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତ।"

4ଯୀଶୁ ଏହ କଥା ଶୁଣି କହଲେ, "ତାହାର ପୀଡ଼ା
ମୃତ୍ୟୁଜନକ ନୁହେଁ। କନ୍ତୁ ତା'ର ଅସୁସ୍ଥତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଗୌରବ ନମନ୍ତେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏହା ଦ୍ୱାରା
ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବେ।" **5**ଯୀଶୁ ମାର୍ଥା, ତା'ର ଭଉଣୀ
ମରୟମ ଓ ଲାଜାରଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। **6**ସେ
ଲାଜାରଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତାର ଖବର ପାଇ ସେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ
ସେଠାରେ ଆହୁର ଦୁଇ ଦନ ରହଗଲେ। **7**ତାପରେ ଯୀଶୁ
ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ଚାଲ, ଆମେ ଯିହୂଦା
ପ୍ରଦେଶକୁ ଫେରଯିବା।"

8ଶିଷ୍ୟମାନେ କହଲେ, "ଗୁରୁ, ଯିହୂଦାରେ ତ' ଆପଣଙ୍କୁ
ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ପଥରରେ ମାରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।
ଏହା ଅଳ୍ପଦନ ପୂର୍ବେ ହୋଇଥିଲା। ଆପଣ ପୁଣି ସେଠାକୁ
ଫେରଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତ?"

9ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଦନ ମଧରେ ବାର ଘଣ୍ଟା
ଆଲୋକ ଥାଏ। ଜଣେ ଲୋକ ଦନ ବେଳେ ଚାଲଲେ ସେ
ଝୁଣ୍ଟେ ନାହଁ କ ପଡ଼େ ନାହଁ, କାରଣ ଜଗତର ଆଲୋକରେ
ସେ ଦେଖିପାରେ। **10**କନ୍ତୁ ରାତିରେ ଜଣେ ଲୋକ ଝୁଣ୍ଟେ,
କାରଣ ରାତି ବେଳେ ତାକୁ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରବା
ପାଇଁ ଆଲୋକ ନଥାଏ।"

11ଯୀଶୁ ଏକଥା କହବା ସାରବା ପରେ, କହଲେ,
"ଆମର ବନ୍ଧୁ ଲାଜାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୋଇଛନ୍ତ। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ
ଉଠେଇବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଉଛ।" **12**ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, "କନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ, ଯଦ ସେ ଶୋଇଛନ୍ତ, ତେବେ ସେ
ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଯିବେ।"

13ଯୀଶୁଙ୍କର କହବା ଅର୍ଥ ଥିଲା, ଯେ ଲାଜାର ମୃତ।
କନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ସାଧାରଣ
ଶୋଇବା ବଷୟରେ କହୁଛନ୍ତ। **14**ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ
କହଲେ, "ଲାଜାର ମରଯାଇଛନ୍ତ, **15**ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ମୁଁ
ସେଠାରେ ନଥିଲ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ
କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଠାରେ ବଶ୍ୱାସ କରବ।
ଚାଲ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା।"

16ତା'ପରେ ଥୋମା ଯାହାଙ୍କୁ ଦଦୁମ* କୁହାଯାଉଥିଲା ସେ
ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହଲେ, "ଚାଲ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ ଯିବା ଓ
ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଯିହୂଦାରେ ମରବା"

ବେଥନଆରେ ଯୀଶୁ

17ଯୀଶୁ ବେଥନୀଆରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ,
ଲାଜାରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ କବରସ୍ଥ ହେବାର ଚାର ଦନ
ହୋଇଗଲାଣି। **18**ବେଥନଆ ଯିରୂଶାଲମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ତିନ
କଲୋମିଟର ଦୂର। **19**ଅନେକ ଯିହୂଦୀ ମାର୍ଥା ଓ ମରୟମଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ମାର୍ଥା ଓ ମରୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ଭାଇ ଲାଜାର ସକାଶେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ।

20ଯୀଶୁ ଆସୁଛନ୍ତ ବୋଲ ମାର୍ଥା ଶୁଣିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ସ୍ୱାଗତ କରବା ପାଇଁ ଗଲେ। କନ୍ତୁ ମରୟମ ଘରେ
ରହଲେ। **21**ମାର୍ଥା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଯଦ ଆପଣ
ଏଠାରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୋର ଭାଇ ମର ନଥାନ୍ତା।
22କନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣ ଯାହା କଛ
ମାଗିବେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଦେବେ।"

23ଯୀଶୁ କହଲେ, "ତୁମର ଭାଇ ପୁଣି ଥରେ ବଞ୍ଚି
ଉଠିବ।"

24ମାର୍ଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଜାଣେ, ପୁନରୁତ୍‌ଥାନ
ଦନରେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବେ,
ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବ।"

25ଯୀଶୁ ତାକୁ କହଲେ, "ମୁଁ ସେହ ପୁନରୁତ୍‌ଥାନ ଓ
ଜୀବନ, ମୋଠାରେ ବଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିବ ଓ ଜୀବତ ରହବ। **26**ମୋ'ଠାରେ
ରହୁଥିବା ଓ ବଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକ କଦାପି ମରବ ନାହିଁ।
ମାର୍ଥା, ତୁମେ କ'ଣ ଏହା ବଶ୍ୱାସ କର?"

27ମାର୍ଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲ ବଶ୍ୱାସ କରେ। ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର।
ଯାହାଙ୍କର ଏହ ଜଗତକୁ ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ସେହ
ବ୍ୟକ୍ତ ଅଟନ୍ତ।"

ଯୀଶୁ କାନ୍ଦିଲେ

28ମାର୍ଥା ଏ ସବୁ କଥା କହବା ପରେ ଭଉଣୀ ମରୟମ
ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ମରୟମଙ୍କ ସହତ ଏକୁଟିଆ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଲେ। ସେ କହଲେ, "ଏଠାରେ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତ, ସେ ତୁମକୁ
ଖୋଜୁଛନ୍ତ।" **29**ମରୟମ ଏ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ
ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ। **30**ଯୀଶୁ ସେହ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗ୍ରାମକୁ ଆସି ନଥିଲେ। ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ
ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହଠାରେ ଥିଲେ।
31ଯିହୂଦୀମାନେ ମରୟମଙ୍କ ସହତ ଘରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଉଥିଲେ। ସେମାନେ ମରୟମଙ୍କୁ ହଠାତ୍
ଠିଆ ହୋଇ ତରବରରେ ବାହାରକୁ ଯିବା ଦେଖିଲେ।
ସେମାନେ ଭାବଲେ ବୋଧେ ସେ ଲାଜାରଙ୍କ କବର ପାଖକୁ
କାନ୍ଦିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛେପଛେ

ଦଦୁମ ଅର୍ଥାତ୍ ଯମଜ।

ଗଲେ। 32ମରିୟମ ଯୀଶୁ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଦେଖି ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ। ମରିୟମ
କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଏଠାରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ
ମୋ ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା।"
33ଯୀଶୁ ମରିୟମଙ୍କୁ କାନ୍ଦିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ ଓ
ଅନ୍ତରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କଲେ। 34ଯୀଶୁ
କହିଲେ, "ତୁମେ ଲାଜାରଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଛ?" ସେମାନେ
କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ।"
35ଯୀଶୁ କାନ୍ଦିଲେ।
36ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଯୀଶୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ
କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ।"
37କିନ୍ତୁ କେତେକ ଯିହୂଦୀ କହିଲେ, "ଯୀଶୁ ଅନ୍ଧ
ଲୋକଟିର ଆଖି ଭଲ କରି ଦେଇଥିଲେ। ତେବେ ସେ
ଲାଜାରଙ୍କୁ ମରଣ ମୁଖରୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କିଛି
କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।"

ଯୀଶୁ ମୃତ ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଲେ

38ଯୀଶୁ ପୁଣି ବହୁତ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ। ସେ ଲାଜାରଙ୍କ
କବର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା ଥିଲା ଓ
ତା ମୁହଁରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼େଇ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲା। 39ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଏ ପଥରକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଅ।"
ମାର୍ଥା କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ସେ ମରିବାର ଚାରିଦିନ ହୋଇଗଲାଣି।
ତେଣୁ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଉଥିବ।" ମାର୍ଥା ମୃତ ଲୋକର
ଭଉଣୀ ଥିଲେ। 40ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ
ଯାହା କହିଥିଲି, ତାହା ମନେପକାଅ। ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିଲି,
ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବ
ଦେଖି ପାରିବ।"
41ତେଣୁ ସେମାନେ ପଥର ବାହାର କଲେ। ତା'ପରେ
ଯୀଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "ହେ ପରମପିତା, ତୁମକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି, କାରଣ ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣିଛ।
42ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମେ ସବୁବେଳେ ମୋ କଥା ଶୁଣ।
ମାତ୍ର ତୁମେ ମୋତେ ପଠାଇଛ ବୋଲି ଏଠାରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ
ମୁଁ ଏହା କହିଲି।" 43ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ
ଡାକିଲେ, "ଲାଜାର, ବାହାରି ଆସ।" 44ମୃତ ଲୋକଟି
ବାହାରି ଆସିଲେ। ତାହାଙ୍କର ହାତ ଗୋଡ଼ରେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କନା
ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇଥିଲା। ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଗୋଟିଏ ରୁମାଲ ବନ୍ଧା
ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କନାଗୁଡ଼ିକ କାଢି
ନିଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ।"

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଯୋଜନା

(ମାଥିଉ 26:1-5; ମାର୍କ 14:1-2; ଲୂକ 22:1-2)

45ସେଠାରେ ମରିୟମଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ
ଯିହୂଦୀ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଯିହୂଦୀ ତାହାଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। 46କିନ୍ତୁ କେତେକ ଯିହୂଦୀ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ କରିଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ। 47ତା'ପରେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକ ଓ
ଫାରୂଶୀମାନେ ଯିହୂଦୀ ପରିଷଦର ଗୋଟିଏ ସଭା ଡାକିଲେ।
ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭର କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍? ଏହି
ଲୋକ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। 48ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତାକୁ
ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେବା, ତାହାକୁ ସମସ୍ତେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ। ତା'ପରେ ରୋମୀୟମାନେ ଆସି ଆମ
ମନ୍ଦିର ଓ ଆମ୍ଭ ଜାତି ଉଭୟଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ।"
49ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୟାଫା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଥିଲେ। ସେ ସେହି ବର୍ଷପାଇଁ ମହାଯାଜକ ଥିଲେ। କୟାଫା
କହିଲେ, "ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣି ନାହଁ। 50ସମଗ୍ର ଜାତି
ଧ୍ୱଂସ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ଲୋକ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ
ମରିବା ଉତ୍ତମ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହା ଅନୁଭବ କରୁନାହଁ।"
51କୟାଫା ନିଜେ ସେହି କଥା ଭାବି ପାରି ନଥିଲେ।
ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଯୀଶୁ
ଯିହୂଦୀୟ ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବେ। 52ହିଁ, ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ଦେବେ। କିନ୍ତୁ ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ
ଦେବେ, ଯେଉଁମାନେ ଜଗତର ଚାରିଆଡ଼େ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇ
ରହିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା ପାଇଁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଏକ କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବେ।
53ସେହି ଦିନଠାରୁ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ। 54ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ବନ୍ଦ କରି
ଦେଲେ। ସେ ଯିରୂଶାଲମ ଛାଡ଼ି ମରୁଭୂମି ପାଖ ଥିବା
ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେହି ସହରର ନାମ ଏଫ୍ରୟିମ।
ସେ ସେଠାରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।
55ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ ପାଖେଇ
ଆସିଲା। ଅନେକ ଲୋକ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରୁ
କିଛି ଦିନ ଆଗରୁ ଯିରୂଶାଲମରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ
ପର୍ବ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ
କର୍ମ କରିବାକୁ ଗଲେ। 56ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ।
ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ପରସ୍ପରକୁ ପଚାରିଲେ, "ସେ
କ'ଣ ନିସ୍ତାରପର୍ବକୁ ଆସୁଛନ୍ତି? ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ?"
57କିନ୍ତୁ ମହାଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଘୋଷଣା
କରିଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଜାଣିଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ। ତେବେ ମୁଖ୍ୟ
ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ।

ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ବେଥନିଆରେ ଯୀଶୁ

(ମାଥିଉ 26:6-13; ମାର୍କ 14:3-9)

12 ଯୀଶୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଉତ୍ସବର ଛଅ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ
ବେଥନିଆକୁ ଗଲେ। ଲାଜାର ବେଥନିଆରେ ରହୁଥିଲେ।
(ଯାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇ ଥିଲେ)। 2ସେଠାରେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା। ମାର୍ଥା

ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଜାର ମଧ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ। 3ମରିୟମ
ଅଧ ଲିଟର ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଟାମାଂସୀର ଅତର
ଆଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳି ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ
ତାହାଙ୍କ ପାଦ ନିଜ କେଶରେ ପୋଛି ଦେଲେ। ଘରଟି
ଅତର ସୁବାସରେ ମହକି ଉଠିଲା।

4ଇଷ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୂଦା ସେଠାରେ ଥିଲା। ଯିହୂଦା ଯୀଶୁଙ୍କର
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା। (ସେ ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର
ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲା।) ଯିହୂଦା ମରିୟମଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ। ସେ କହିଲେ, 5"ସେହି ଅତରର
ମୂଲ୍ୟ ତିନିଶହ ରୂପା ଟଙ୍କା। ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରି ସେହି ଟଙ୍କା
ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା," 6କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦା
ଗରୀବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲା। ସେ
ନିଜେ ଚୋର ଥିବାରୁ ଏକଥା କହିଲା। ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଟଙ୍କା-ବାକ୍ସ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଥିଲା। ଏବଂ ସେ ପ୍ରାୟ
ସେହି ବାକ୍ସରୁ ଟଙ୍କା ଚୋରି କରୁଥିଲା।

7ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମରିୟମକୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ।
ସେ ଅତର ସଞ୍ଚୟ କରି ମୋର ସମାଧି କ୍ରିୟାର ପ୍ରସ୍ତୁତି
ପାଇଁ ଆଜି ଏହା କରିଛି। 8ତୁମ ପାଖରେ ସବୁବେଳେ
ଗରୀବ ଲୋକେ ରହିଥିବେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ ସହିତ
ରହିବିନାହିଁ।"

ଲାଜାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡଯନ୍ତ୍ର

9ଯୀଶୁ ବେଥନିଆରେ ଥିବା କଥା ଅନେକ ଯିହୂଦୀମାନେ
ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ
ଗଲେ। ସେମାନେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ।
ଲାଜାରଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇ ଥିଲେ, 10ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ
ଯାଜକମାନେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା
କଲେ। 11ଅନେକ ଯିହୂଦୀ ଲାଜାରଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର
ନେତାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ସେଥି ପାଇଁ
ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କଲେ।

ଯିରୂଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରବେଶ

(ମାଥିଉ 21:1-11; ମାର୍କ 11:1-11; ଲୂକ 19:28-40)

12ତହିଁ ଆରଦିନ ଲୋକମାନେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଶୁଣିଲେ
ଯେ, ଯୀଶୁ ସେଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ଅନେକ
ସଂଖ୍ୟାରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। 13ସେମାନେ ଖଜୁରୀ
ବାହୁଙ୍ଗା ଧରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେ
ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କହିଲେ,

"ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କର, ସ୍ୱାଗତ କର, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନାମରେ ଆସନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର,
ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ।"
ଗୀତସଂହିତା 118:25-26

14ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗଧ ପାଇଲେ ଓ ତା' ଉପରେ
ଚଢ଼ିଲେ। ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରର ବାଣୀ ପରି ସଫଳ ହେଲା। ଏଥିରେ
ଲେଖାଥିଲା,

15"ହେ ସିୟୋନ ନଗର, ଭୟ କର ନାହିଁ। ଦେଖ,
ତୁମର ରାଜା ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଗୋଟିଏ ଗଧଛୁଆ ଉପରେ
ବସି ଆସୁଛନ୍ତି।" *ଯିଖରିୟ 9:9*

16ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣାର
ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରି ନ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ
ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ
ଯେ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ତା'ପରେ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି
ଏହା ସବୁ କରିଛନ୍ତି।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

17ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମରଣ ପରେ ଉଠେଇଲେ
ଓ ତାହାଙ୍କୁ କବର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ,
ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେହି
ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହୁଥିଲେ। 18ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଏହି
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି, ଅନେକ ଲୋକ
ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଗଲେ। 19ତେଣୁ ଫାରୂଶୀମାନେ
ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, "ଦେଖ, ଆମର
ଯୋଜନା କାମ କରୁନାହିଁ। ସାରା ଜଗତ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ
କରିଲେଣି।"

ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା

20ନିସ୍ତାର ପର୍ବରେ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲମ
ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକଥିଲେ।
21ସେହି ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ।
ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ମହାଶୟ; ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ।" 22ଫିଲିପ୍ପ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ଯାଇ ଏକଥା
ଜଣାଇଲେ। ତା'ପରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫିଲିପ୍ପ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯାଇ
କହିଲେ।

23ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର
ଗୌରବ ପାଇବା ସମୟ ଆସିଯାଇଛି। 24ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ
କହୁଛି। ଗୋଟିଏ ଗହମ ଦାନା ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ନିଶ୍ଚୟ ମରିବା
ଆବଶ୍ୟକ। ତା ପରେ ଏହା ବଢ଼ି ବହୁତ ଶସ୍ୟ ଦିଏ। କିନ୍ତୁ
ଯଦି ଏହା କଦାପି ମରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ସର୍ବଦା
ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଜି ହୋଇ ରହିଥାଏ। 25ନିଜ ଜୀବନକୁ ଭଲ
ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ହରାଇବ। ନିଜ ଜାଗତିକ ଜୀବନକୁ
ଘୃଣା କରୁଥିବା ଲୋକ ଏହାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବ। ସେ ଅନନ୍ତ
ଜୀବନ ପାଇଁ ତାହା ପାଇ ପାରିବ। 26ମୋର ସେବା
କରୁଥିବା ଲୋକେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ।
ତେବେ ମୋର ସେବକମାନେ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବ, ସେଠାରେ
ମୋ ସହିତ ରହିବେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋର ସେବା
କରୁଥିବେ, ମୋର ପରମପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ।

ଯୀଶୁ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ

27"ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବହୁତ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅଛି। ମୁଁ କ'ଣ

କହିବି? 'ହେ ପରମପିତା, ମୋତେ ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ
ସମୟରୁ ଉଦ୍ଧାର କର', ଏଭଳି କହି କ'ଣ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବି? ନା, କାରଣ ମୁଁ ତ' ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବି ବୋଲି
ଆସିଛି। **28**ହେ ପରମପିତା, ଆପଣା ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ
କର।"

ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଭିଲା, "ମୁଁ ସେହି
ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛି। ମୁଁ ତାହା ଆଉ ଥରେ
କରିବି।"

29ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହି ବାଣୀ
ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ତାହା ମେଘ ଗର୍ଜନ ବୋଲି କହିଲେ।

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ
କଥା କହିଲେ।"

30ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେହି ବାଣୀ ତୁମ
ପାଇଁ ଥିଲା, ମୋ ପାଇଁ ନୁହେଁ। **31**ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତର
ବିଚାରର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ଏହି ଜଗତର ଶାସକ ବିତାଡ଼ିତ
ହେବାର ଏହା ହେଉଛି ସମୟ। **32**ମୁଁ ଜଗତରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ
ଉଠିତ ହେବି। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ମୁଁ ସବୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯିବି।" **33**ଯୀଶୁ କେଉଁ
ପ୍ରକାରର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ, ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେ
ଏହା କହିଲେ।

34ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ,
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଜୀବିତ ରହିବେ। ତେବେ ତୁମେ
କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ 'ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବେ?
ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କିଏ?"

35ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଲୋକ ଆଉ
ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିବ। ତେଣୁ ଆଲୋକ ତୁମ ପାଖରେ
ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲ। ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ତୁମକୁ ଧରି ପାରିବ
ନାହିଁ। ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛି
ଜାଣି ପାରେ ନାହିଁ। **36**ତେଣୁ ତୁମ ପାଖରେ ଆଲୋକ ଥିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ଠାରେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆଲୋକର ସନ୍ତାନ ହେବ।" ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଚାଲି ଗଲେ। ସେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ
ରହିଲେ, ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ

37ଯୀଶୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଲୋକମାନେ
ଏ ସବୁ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ।
38ଅତଏବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା
ସତ୍ୟ ହେଲା, ସେ କହିଥିଲେ,

"ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କହିଥିବା କଥାରେ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ
କରିଛି? କିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦେଖିଛି?"
ଯିଶାଇୟ 53:1

39ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରି ନଥିଲେ, କାରଣ
ଯିଶାଇୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ:

40"ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି। ସେ
ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ
ଯେପରି ଆଖିରେ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝିପାରିବେ
ନାହିଁ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିଅଛନ୍ତି। ତା'ପରେ
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବି।" *ଯିଶାଇୟ 6:10*

41ଯିଶାଇୟ ଏକଥା କହିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଗୌରବ ଦେଖିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କ (ଯୀଶୁଙ୍କ)
ବିଷୟରେ ଏହା କହିଲେ।

42କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
ଏପରିକି, ଅନେକ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ
କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ କହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଡରିଲେ,
କାଳେ ଫାରୂଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର
କରିଦେବେ। **43**ସେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା
ଅପେକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବ

44ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ମୋଠାରେ
ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ ଠାରେ
ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
ରଖେ। **45**ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦେଖେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ
ମୋର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖେ। **46**ମୁଁ ଆଲୋକ ଓ ମୁଁ ଏ
ଜଗତକୁ ଆସିଛି। ମୋର ଆସିବାର କାରଣ, ମୋଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କେବେ ଅନ୍ଧାରରେ
ରହିବ ନାହିଁ।

47ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସି ନାହିଁ।
ମାତ୍ର ମୁଁ ଏ ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଆସିଛି। ଯେଉଁମାନେ ମୋ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ଅମାନ୍ୟ
କରନ୍ତି ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସି
ନାହିଁ। **48**ଜଣେ ବିଚାରକ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ବିଚାର କରିବେ କି,
କେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ଓ ମୋ କଥା
ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି,
ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଲୋକ ଶେଷ ଦିନରେ ବିଚାରିତ ହେବ।
49ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, ମୁଁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ତାହା
ମୋର ନୁହେଁ। ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପରମପିତା ମୋତେ
କ'ଣ କହିବାକୁ ଓ କ'ଣ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା
କହିଛନ୍ତି। **50**ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋ ପରମପିତା ଯାହା ଆଦେଶ
ଦିଅନ୍ତି, ସେହିଠାରୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଆସେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଯାହା
କହିଛି, ତାହା କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ପରମପିତା କହିଛନ୍ତି।"

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇଲେ

13 ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସମୟ
ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର
ଜଗତକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲାଣି।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାହାଙ୍କ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ।
ସେ ସବୁବେଳେ ଏହି ଜଗତରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କ
ନିଜର ହୋଇଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେ

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଗଭୀର ଓ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ
ଦେଖାଇଥିଲେ।
2ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭୋଜନରେ
ବସିଥିଲେ। ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଷ୍କାରୟୋଥ ଯିହୂଦାଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୟତାନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ସାରିଥିଲା। 3ପରମପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ସବୁ ବିଷୟରେ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ।
ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ।
ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ।
4ସେମାନେ ଖାଇବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ପିନ୍ଧିଥିବା
ଲମ୍ବା ପୋଷାକଟି ଖୋଲିଦେଲେ। ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ଗୋଟିଏ
ତଉଲିଆ ଗୁଡେଇ ହୋଇ ପଡିଲେ। 5ତା'ପରେ ସେ
ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ, ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଦ
ଧୋଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ବାନ୍ଧିଥିବା ତଉଲିଆରେ
ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ପୋଛିଲେ।
6ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। କିନ୍ତୁ
ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୋର ପାଦ
ଧୋଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।"
7ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ,
ମୁଁ କ'ଣ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମେ ବୁଝିବ।"
8ପିତର କହିଲେ, "ନା, ଆପଣ ମୋ ପାଦ କେବେ
ଧୋଇବେ ନାହିଁ।"
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି ମୁଁ ତୁମ ପାଦ ଧୋଇବି
ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ କଦାପି ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଜଣେ ହେବ ନାହିଁ।"
9ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ
ମୋର ପାଦ ଧୋଇବା ପରେ ମୋର ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ
ଧୋଇ ଦିଅ।"
10ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଜଣେ ଲୋକ ସ୍ନାନ କରିବାପରେ
ତା'ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରଟି ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ। କେବଳ ତା'ର
ପାଦ ସେ ଧୋଇବା ଦରକାର। ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପରିଷ୍କାର ହୋଇଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ସମସ୍ତେ
ପରିଷ୍କାର ନୁହନ୍ତି।" 11ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କିଏ ତାହାଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ, ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ
ସମସ୍ତେ ପରିଷ୍କାର ନୁହଁନ୍ତି।"
12ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇସାରିଲେ। ତା'ପରେ
ସେ ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧି ମେଜ ପାଖରେ ପୁଣି ବସିଲେ, ଯୀଶୁ
ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କ'ଣ କଲି, ତୁମେ ତାହା
ବୁଝିପାରିଲ କି? 13ତୁମେ ମୋତେ 'ଗୁରୁ' ଓ 'ପ୍ରଭୁ' କହୁଛ।
ଅବଶ୍ୟ, ଏହା ଠିକ୍, କାରଣ ମୁଁ ତାହା ଅଟେ।" 14ମୁଁ
ତୁମର ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମର ପାଦକୁ ଗୋଟିଏ
ସେବକ ରୂପେ ଧୋଇଲି। ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର
ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ। 15ମୁଁ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ଆଦର୍ଶ ସ୍ୱରୂପ କଲି। ତେଣୁ ତୁମେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ
ଏହିପରି କରିବ। 16ମୁଁ ଏହା ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଜଣେ ସେବକ
ତାର ପ୍ରଭୁଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ। ଯେଉଁ ଲୋକକୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି, ସେ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବଡ଼
ନୁହେଁ। 17ଯଦି ତୁମେ ଏହା ସବୁ ଜାଣ ତେବେ ତୁମେ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଖୁସି ହେବ। 18ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ
କହୁନାହିଁ। ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ।
କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖାଅଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ:
'ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ସହିତ ଖାଏ, ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ
ହେବ।' 19ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ନ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ
ଏକଥା କହୁଛି। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ତୁମେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ। 20ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ
କହୁଛି, ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯିଏ ଗ୍ରହଣ କରେ
ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ। ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ
କରେ, ସେ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ।"

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ବିଷୟରେ କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:20-25; ମାର୍କ 14:17-21; ଲୂକ 22:21-23)

21ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ସେ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ
ହେଲେ। ସେ ମୁକ୍ତରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି,
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ।"
22ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁଲେ।
ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁ କାହା ବିଷୟରେ
କହୁଛନ୍ତି। 23ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ବସିଥିଲା।
ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। 24ଶିମୋନ ପିତର,
ସେହି ଶିଷ୍ୟକୁ ଯୀଶୁ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି ତାହା
ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଠାରିଲେ।
25ସେ ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ଯୀଶୁଙ୍କର ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଉଜି
ଆଉଜି ପଡ଼ି ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ କିଏ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ?"
26ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଏହି ରୋଟୀଖଣ୍ଡିକ
ପାତ୍ରରେ ବୁଡ଼େଇ ଯାହାକୁ ଦେବି, ସେହି ଲୋକ ମୋ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ।" ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଖଣ୍ଡେ ରୋଟୀ ନେଇ
ପାତ୍ରରେ ବୁଡ଼େଇଲେ ଓ ଶିମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଷ୍କାରୟୋଥ
ଯିହୂଦାକୁ ଦେଲେ।
27ଯିହୂଦା ରୋଟୀ ନେଲାବେଳେ ଶୟତାନ ତା'ଭିତରେ
ପ୍ରବେଶ କଲା। ଯୀଶୁ ଯିହୂଦାକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯାହା
କରିବା କଥା, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର।"
28ଯୀଶୁ ଏକଥା ଯିହୂଦାଙ୍କୁ କାହିଁକି କହିଲେ ତାହା ମେଜ
ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହିହେଲେ
ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। 29ଯିହୂଦା ଦଳର ସାମୁହିକ ଟଙ୍କା-ବାକ୍ସ
ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଥିଲା। ତେଣୁ କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ଭାବିଲେ
ଯେ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପର୍ବ ପାଇଁ କିଛି କିଣିବାକୁ କହିଲେ।
କିଅବା ସେମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାବିଲେ, ଯୀଶୁ ବୋଧେ
ଯିହୂଦାକୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ।
30ଯିହୂଦା ଯୀଶୁ ଦେଇଥିବା ରୋଟୀ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ତା'ପରେ
ଯିହୂଦା ବାହାରି ଚାଲିଗଲେ। ସେତେବେଳେ ରାତ୍ରି ହୋଇଥିଲା।

ଯୀଶୁ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ

31ଯିହୂଦା ଗଲା ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଗୌରବ ପାଉଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ
ପୁତ୍ରଙ୍କଦ୍ୱାରା ଗୌରବ ପାଉଛନ୍ତି। 32ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ
ମାଧ୍ୟମରେ ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର

ତାହାଙ୍କଠାରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଅତି
ଶୀଘ୍ର ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ।"
33ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିବି। ତୁମେ ମୋତେ
ଖୋଜିବ। ମୁଁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଛି, ତାହା ମୁଁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ କହୁଛି। ମୁଁ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛି, ତୁମେ
ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ।
34"ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ
କରିଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରିବା
ଉଚିତ। 35ତୁମେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବ, ତେବେ
ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ।"

ଯୀଶୁ କହିଲେ ଯେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ

(ମାଥିଉ 26:31-35; ମାର୍କ 14:27-31; ଲୂକ 22:31-34)

36ଶିମୋନ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ
କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛ?" ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଯେଉଁଆଡ଼େ
ଯାଉଛି, ତୁମେ ମୋର ପଛେ ପଛେ ଏବେ ସେଠାକୁ ଯାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମେ ମୋର ଅନୁଗମନ
କରିବ।"
37ପିତର ପଚାରିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି
ତୁମର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ? ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ
ମରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ।"
38ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ
ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବ? ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, କୁକୁଡ଼ା
ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ମୋତେ ଚିହ୍ନିନାହିଁ ବୋଲି ତିନିଥର
ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ।"

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ

14 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ନ
ହେଉ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାଅ।
ମୋଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ, 2ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଘରେ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ବଖରା ଅଛି। ତାହା ନ ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ
ତୁମକୁ ଏହା କହି ନଥାନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛି। 3ମୁଁ ଯାଇ
ତୁମ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ପରେ ଫେରି ଆସିବି।
ତା'ପରେ ତୁମକୁ ମୋ ସହିତ ନେଇଯିବି। ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ
ରହିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ମୋ ସହିତ ରହିପାରିବ।
4ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବାର ପଥ
ଜାଣ।"
5ଥୋମା କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛନ୍ତି,
ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ। ତେଣୁ ସେଠାକୁ ଯିବାର ପଥ ଆମେ
ଜାଣିବୁ କିପରି?" 6ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ପଥ। ମୁଁ
ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ। ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ମୁଁ
ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପଥ। 7ତୁମେ ଯଦି ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ
ଜାଣିଥାନ୍ତ, ତେବେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ। ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ।"
8ଫିଲିପ୍ପ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ପରମପିତାଙ୍କୁ
ଦେଖାନ୍ତୁ। ଆମର ସେତିକି ଦରକାର।"
9ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଫିଲିପ୍ପ, ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଦୀର୍ଘ
ସମୟଧରି ରହିଛି। ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଜାଣିବା
ଉଚିତ। ମୋତେ ଯିଏ ଦେଖିଛି, ସେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଦେଖିଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି କହୁଛ, 'ଆମକୁ
ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାଅ?' 10ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ
କର ଯେ, ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ଓ ପରମପିତା ମୋଠାରେ
ଅଛନ୍ତି? ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଯାହା କହିଛି ତାହା ମୋଠାରୁ
ଆସି ନାହିଁ। ପରମପିତା ମୋ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ଓ ସେ
ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। 11ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ଓ
ପରମପିତା ମୋ'ଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ତୁମେ ମୋର ଏହି କଥା
ବିଶ୍ୱାସ କର। କିମ୍ବା ମୁଁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି
ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କର। 12ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି।
ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ମୁଁ ଯାହା କରିଛି, ତାହା
କରିବ। ହଁ, ସେ ମୁଁ କରିଥିବା କାମଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବଡ଼
କାମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି।
13ତୁମେ ମୋ ନାମରେ ଯାହା ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା ତୁମ ପାଇଁ
କରିବି। ଏହା ଦ୍ୱାରା ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମପିତାଙ୍କ
ଗୌରବ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। 14ମୋ' ନାମରେ ତୁମେ ଯାହା
ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି।

ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

15"ମୋତେ ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ମୋର
ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ତୁମେ କାମ କରିବ। 16ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କୁ
କହିବି ଓ ସେ ତୁମକୁ ଆଉ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ
ଦେବେ। ସେ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ତୁମ ପାଖରେ ସର୍ବଦା
ରହିବା ପାଇଁ ଦେବେ। 17ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଜଣକ
ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା। ଏ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବ
ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହିଁ ବା ଜାଣି ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ। ସେ ତୁମ ସହିତ ରହନ୍ତି, ଓ
ତୁମ ହୃଦୟରେ ବାସ କରିବେ।
18"ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନାଥ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ଛାଡିଯିବି ନାହିଁ।
ମୁଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିବି। 19ଜଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନେ
ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖି ପାରିବେ
ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖି ପାରିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜୀବିତ ରହିବ, କାରଣ ମୁଁ ଜୀବିତ। 20ତୁମେ ସେଦିନ
ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ରହିଛି। ତୁମେ ଜାଣିବ
ଯେ, ତୁମେ ମୋ'ଠାରେ ଓ ମୁଁ ତୁମଠାରେ ଅଛି। 21ଯେଉଁ
ଲୋକ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଜାଣେ ଓ ପାଳନ କରେ, ସେ ଲୋକ
ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ। ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା
ଲୋକକୁ ମୋ ପରମ-ପିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ନିଜକୁ ତା' ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବି।" 22ତା'ପରେ ଯିହୂଦା (ଈଷ୍କରିୟୋଥ ନୁହଁନ୍ତି) ତାହାଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ କାହିଁକି ଆମଠାରେ ନିଜକୁ
ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ସାରା ଜଗତକୁ କାହିଁକି
ଦେଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି।"

23ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ
କରେ ତେବେ ସେ ମୋହର ଉପଦେଶ ପାଳନ କରିବ।
ମୋର ପରମପିତା ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ। ମୋର ପରମପିତା
ଓ ମୁଁ ସେହି ଲୋକ ପାଖକୁ ଆସିବୁ ଓ ତା ସହିତ ରହିବୁ।
24କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ
ମୋର ଉପଦେଶ ମାନେ ନାହିଁ। ମୋଠାରୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ
ତୁମେ ଶୁଣୁଛ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ମୋର ନୁହେଁ। ଏହା
ମୋତେ ପଠାଇ ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କର।
25"ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସବୁ କଥା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଛି। 26କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସବୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେବେ। ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ମନେ ରଖିବାପାଇଁ
ସେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିବେ। ଏହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି
ପବିତ୍ରଆତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମପିତା ମୋ ନାମରେ ପଠାଇବେ।
27"ମୁଁ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଯାଉଛି। ଏହି ଶାନ୍ତି ମୋ
ନିଜର, ଯାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଉଛି। ଜଗତ ଯେପରି ଶାନ୍ତି
ଦିଏ, ତା'ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଶାନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଉଛି। ତେଣୁ
ମନରେ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ। ଭୟ ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ।
28ତୁମେ ମୋର କଥା ଶୁଣିଛ ଯେ 'ମୁଁ ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ
ପୁଣି ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିବି।' ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ
ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ, ତେବେ ମୋ ପାଇଁ ତୁମେ ଖୁସି
ହେବ; କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି।
ପରମପିତା ମୋଠାରୁ ମହାନ୍। 29ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିବା
ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଇଦେଲି,
ଯେପରି ଏସବୁ ଘଟିଲା ବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ। 30ମୁଁ
ତୁମ ସହିତ ବେଶି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବ ନାହିଁ। ଏ
ଜଗତର ଶାସକ ଆସୁଛି। ମୋ ଉପରେ ତା'ର କୌଣସି
କ୍ଷମତା ନାହିଁ। 31କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଗତ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ, ମୁଁ
ପରମପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ। ତେଣୁ ପରମପିତା ମୋତେ
ଯେପରି କହିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଠିକ୍ ସେପରି କରିବି। ଚାଲ ଯିବା।
ଆମେ ଏ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା।"

ଯୀଶୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ସଦୃଶ

15 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ଓ
ମୋର ପରମପିତା କୃଷକ ଅଟନ୍ତି। 2ମୋଠାରେ
ଥିବା ଯେଉଁ ଶାଖାରେ ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ, ସେ ତାକୁ
କାଟିଦିଅନ୍ତି। ଯେଉଁ ଶାଖାରେ ଫଳ ଫଳି ଥାଏ, ସେ
ସେଗୁଡ଼ିକ ଆହୁରି ଅଧିକ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ
କଟାକଟି କରି ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି। 3ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ
ଉପଦେଶ ଦେଇଛି, ତାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇସାରିଅଛ।
4ମୋ'ଠାରେ ରୁହ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ରହିବି। ଗୋଟିଏ ଶାଖା
ଏକୁଟିଆ ଅଲଗାରେ କେବେ ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ। ଏହା
ଲତାରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଥାଇ
ଫଳ ଫଳି ପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମେ ମୋ ସହିତ ମିଶି
ରହିବା ଉଚିତ। 5"ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା।
ଯେଉଁଲୋକ ମୋ'ଠାରେ ରହେ, ଓ ମୁଁ ତା'ଠାରେ ରହେ,
ସେହି ଲୋକ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଫଳେ। କିନ୍ତୁ ମୋ ବିନା ସେ
କିଛି କରି ପାରିବ ନାହିଁ। 6ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ'ଠାରେ
ରୁହେ ନାହିଁ, ତେବେ ତାକୁ ଶାଖା ପରି ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ।
ସେହି ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଥିବା ଶାଖା ଶୁଖିଯାଏ। ଲୋକମାନେ ଶୁଖିଲା
ଶାଖାକୁ ଉଠାଇ ନିଆଁରେ ଫୋପାଡି ଦିଅନ୍ତି। ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଳି
ଯାଏ। 7"ମୋଠାରେ ରୁହ ଓ ମୋର ଉପଦେଶ ପାଳନ
କର। ଯଦି ତୁମେ ଏହା କର, ତେବେ ଯାହା ଇଚ୍ଛାକର,
ତାହା ମାଗ ଆଉ ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ। 8ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କର ଓ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ
ଦିଅ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୋର ପରମପିତା ଗୌରବ ପାଇବେ।
9ମୋ ପରମପିତା ମୋତେ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ମୁଁ
ତୁମକୁ ସେପରି ପ୍ରେମ କରିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପ୍ରେମରେ
ସ୍ଥିର ରୁହ। 10ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନିଛି ଓ
ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ରହିଛି। ସେହିପରି ତୁମେ ଯଦି ମୋର
ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ତୁମେ ମୋ ପ୍ରେମରେ ରହିବ। 11ମୁଁ
ତୁମକୁ ଏସବୁ କଥା କହିଛି, ତାହାଲେ ମୁଁ ଯେପରି
ଆନନ୍ଦରେ ଅଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମୋପରି ଆନନ୍ଦ ପାଇବ। ମୁଁ
ଚାହେଁ, ତୁମର ଆନନ୍ଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ। 12ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି
ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି! ଯେପରି ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କର। 13ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେଇ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରେମ
ଦେଖାଇ ପାରିବ। 14ତୁମେ ଯଦି ମୋ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ
କାମ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବନ୍ଧୁ। 15ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବକ ବୋଲି କହୁନାହିଁ। ଜଣେ
ସେବକ, ତା'ର ମୁନିବ କ'ଣ କରେ, ଜାଣେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କହୁଛି, କାରଣ ମୁଁ
ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଛି ତାହା କହିଛି। 16ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ମନୋନୀତ କରିନାହଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୋନୀତ
କରିଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛି, ଯେପରି ତୁମେ
ଯାଇ ଫଳ ଫଳିବ। ମୁଁ ଚାହେଁ, ତୁମ ଜୀବନରେ ଏହି ଫଳ
ଲାଗିରହୁ। ସେଥିରେ ମୋ ନାମ ନେଇ ଯାହା ମାଗିବ,
ପରମପିତା ତୁମକୁ ତାହା ଦେବେ। 17ଏହା ମୋର ଆଦେଶ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି

18"ଯଦି ତୁମକୁ ଜଗତ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ମନେ
ରଖ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଗତ ମୋତେ ଘୃଣା
କରିଛି। 19ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏ ଜଗତର ହୋଇଥାଆନ୍ତ,
ତେବେ ସଂସାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥାଆନ୍ତା, ଯେପରି
ଏହା ନିଜ ଲୋକକୁ ଭଲ ପାଏ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଗତ
ଭିତରୁ ବାଛିଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ଏ ଜଗତର ନୁହଁ। ସେଥିପାଇଁ
ଜଗତ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରେ। 20ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଥିଲି
ତାହା ମନେ ରଖ: ଜଣେ ଚାକର ତାର ମୁନିବଠାରୁ ବଡ
ନୁହେଁ। ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୋତେ ତାଡ଼ନା କରିଛନ୍ତି,
ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ତାଡ଼ନା କରିବେ। ସେମାନେ
ମୋର ଉପଦେଶ ମାନିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମର ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ
ମାନିବେ। 21ଲୋକମାନେ ମୋ ଯୋଗୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏଭଳି
ବ୍ୟବହାର କରିବେ। କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। 22ମୁଁ ଯଦି ଆସି ନଥାନ୍ତି ଓ ଏଜଗତର

ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପାପରେ
ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛି। ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖରେ କୌଣସି ଆଳ ନାହିଁ। 23ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ। 24ମୁଁ ଯେଉଁ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଛି, ତାହା
କୌଣସି ଲୋକ କେବେ କରିନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପାପଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇନଥାଆନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ଦେଖିଛନ୍ତି। ତଥାପି ସେମାନେ ମୋତେ ଓ ପରମପିତାଙ୍କୁ
ଘୃଣା କରନ୍ତି। 25ଏସବୁ ଘଟିବା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ବିଧି
ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲା ତାହା ସତ୍ୟ ହେଲା: 'ସେମାନେ
ମୋତେ ବିନା କାରଣରେ ଘୃଣା କଲେ।'*

26"ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କପାଖରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି
ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବି। ସେହି ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସତ୍ୟମୟ
ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି। ସେ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସନ୍ତି। ସେ
ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦେବେ। 27ତୁମେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
କହିବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ମୋ ସହିତ ରହିଛ।

16 "ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଛି, ଯେପରି
ଲୋକମାନେ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ନଷ୍ଟ କରି ନ ପାରନ୍ତି।
2ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହଗୁଡ଼ିକରୁ
ବାହାର କରିଦେବେ। ହଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ
ଲୋକମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ତୁମକୁ ବଧ କରିବା ଦ୍ୱାରା
ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଛନ୍ତି। 3କାରଣ ସେମାନେ
ପରମପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ
ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି। 4ମୁଁ ତୁମକୁ ଏସବୁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ କହିଛି,
ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏସବୁ ଘଟିବାର ସମୟ ଆସିବ,
ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ପକାଇବ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ
ସତର୍କ କରିଥିଲି।

ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ

"ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏସବୁ
କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନଥିଲି। 5ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋର
ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ମୋତେ କେହି ପଚାରୁନାହଁ, "ତୁମେ କେଉଁଆଡେ ଯାଉଛ?"
6ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ
ଏସବୁ କହିଲି। 7କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ମୋର
ଚାଲିଯିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ ଅଟେ। କାରଣ ମୁଁ
ଚାଲିଗଲାପରେ, ମୁଁ ତୁମପାଖକୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବି।
କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ନ ଯାଏ, ତେବେ ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆସିବେ
ନାହିଁ। 8"ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ
ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା, ପାପ,
ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ବିଚାର ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ
ଦେବେ। 9ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ଯେ
ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ପାପ ରହିଛି, କାରଣ ସେମାନେ ମୋଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। 10ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମୋର
ସୁସଂପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ, କାରଣ
ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି। ତା'ପରେ ଆଉ ତୁମେ
ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ। 11ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରର
ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ, କାରଣ ଏହି
ଜଗତର ଶାସକର ବିଚାର ହୋଇ ସାରିଲାଣି।

12"ମୋର ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ବହୁତ କଥା ଅଛି।
କିନ୍ତୁ ସେତେ ମାତ୍ରାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଗ୍ରହଣ
କରିପାରିବ ନାହିଁ। 13କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା
ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ପଥରେ
କଢ଼ାଇନେବେ। ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜର କଥା କହିବେ ନାହିଁ।
ସେ କେବଳ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ତାହା କହିବେ। ସେ ତୁମକୁ
ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣା ବିଷୟରେ କହିବେ। 14ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ମୋ
ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣିବେ। ସେ ମୋଠାରୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟବିଷୟ
ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମକୁ କହିବେ। 15ଯାହା ପରମପିତାଙ୍କର ତାହା
ସବୁ କିଛି ମୋର। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା
ମୋଠାରୁ ସବୁ ନେଇ ତୁମକୁ କହିବେ।

ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ପରିଣତ ହେବ।

16"ତୁମେ ମୋତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବ
ନାହିଁ। ତା'ପରେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ପୁଣି ଦେଖିବ।" 17କେତେଜଣ ଶିଷ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ
କହିଲେ, "ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଅର୍ଥ କ'ଣ, 'ଅଳ୍ପ
ସମୟ ପରେ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ। ପୁଣି
ଆଉ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ।"
ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ତାହାଙ୍କ କଥାର ଅର୍ଥ
ତ ଆମେ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନାହୁଁ। 18ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ,
ତାହାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ "ସେହି 'ଅଳ୍ପ ସମୟର ଅର୍ଥ
କ'ଣ?' ସେ ଏପରି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ।"

19ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ
ପଚାରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ମୋ କଥାର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ପରସ୍ପରକୁ
ପଚାରୁଛ।" ମୁଁ କହିଲି, "ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ ଓ ପୁଣି ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ
ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ। 20ମୁଁ ତୁମକୁ
ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାନ୍ଦିବ, ଓ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ
ଜଗତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ। ତୁମେ ଦୁଃଖୀ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର
ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ, 21ଯେତେବେଳେ ଜଣେ
ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ, ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ
କରେ କାରଣ ତାର ଜନ୍ମ ଦେବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଥାଏ।
କିନ୍ତୁ ତାର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ସେ କଷ୍ଟ ଭୁଲିଯାଏ।
ଜଗତରେ ସନ୍ତାନଟିଏ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ଏବେ
ଖୁସି ଅନୁଭବ କରେ। 22ଏହିପରି ତୁମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ
ତାହା ଘଟିବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ପୁଣି ଭେଟିବି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖୁସି ହେବ। କେହି ତୁମ୍ଭର
ଆନନ୍ଦ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ। 23ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ

'ସେମାନେ ... କଲେ' ଗୀତସଂହିତା 35:19, 69:4.

କିଛି ମାଗିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୋ ନାମରେ
ତୁମେ ଯାହା ପରମପିତାଙ୍କୁ ମାଗିବ, ସେ ତାହା ଦେବେ।
24ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋ ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ। ମାଗ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ ଓ ତୁମର ଆନନ୍ଦ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବିଜୟ

25“ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଙ୍କେତିକ ଭାବରେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ
କହିଛି। କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ
ଏସବୁ ଏପରି ଭାବରେ କହିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପରମପିତାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ସରଳ ଭାଷାରେ କହିବି। **26**ତୁମେ ସେହିଦିନ
ପରମପିତାଙ୍କୁ ମୋ ନାମରେ ଅନେକ ବିଷୟ ମାଗିବ। ମୁଁ
କହୁଛି, ତୁମ ପାଇଁ ମୋତେ ପରମପିତାଙ୍କୁ କିଛି କହିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ। **27**ପରମପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ
କରନ୍ତି। ସେ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ
ପ୍ରେମ କରିଛ। ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ମୁଁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛ।
28ମୁଁ ଏହି ଜଗତକୁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ
ଏହି ଜଗତ ଛାଡି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବି।”

29ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହୁଛ। ବୁଝି ନ ପାରିଲା ଭଳି
କଷ୍ଟକର ଶବ୍ଦ ତୁମ୍ଭେ କହୁନାହିଁ। **30**ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି
ପାରୁଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କିଛି ଜାଣ। ତୁମ୍ଭେ ଜଣଙ୍କୁ ତା’ର
ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତର କହିପାର। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର
ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛ।”

31ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଛ? **32**ଶୁଣ! ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ
ଛିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବ। ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ
ନିଜର ଘର ଭିତରକୁ ଛିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଯିବ। ସେହି
ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି। ତୁମେ ମୋତେ ଏକାକୀ ଛାଡି ଦେବ।
ମୁଁ ଏକୁଟିଆ ଥିବି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କଦାପି ଏକୁଟିଆ ନୁହେଁ,
କାରଣ ପରମପିତା ସବୁବେଳେ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।
33ମୋ’ଠାରେ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଶାନ୍ତି ପାଇବ, ଏଥିପାଇଁ
ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏସମସ୍ତ କଥା କହିଲି। ଏହି ଜଗତରେ
ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସାହସୀ ହୁଅ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜୟ
କରିଛି।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

17 ଯୀଶୁ ଏସମସ୍ତ କଥା କହିସାରିବା ପରେ ସ୍ୱର୍ଗ
ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ। ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ
ପରମପିତା, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି। ତୁମେ
ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କର ଦିଅ, ଯେପରି ପୁତ୍ର
ତୁମକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଦେଇ ପାରିବେ। **2**ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମତା ଦେଇଛ। ଯେପରି ତୁମେ
ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇଛ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି
ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି। **3**ତୁମେ ଯେ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପଠାଇଛ, ସେହି
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବାହିଁ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଅଟେ। **4**ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଯେଉଁ କାମ ଦେଇଥିଲ ତାହା ମୁଁ କରିସାରିଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏ
ସଂସାରରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛି। **5**ବର୍ତ୍ତମାନ, ପରମପିତା
ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କର। ଜଗତ
ଆରମ୍ଭ ହେବାପୂର୍ବରୁ, ମୋର ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ଗୌରବ
ଥିଲା, ତୁମେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କର।

6“ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଲ।
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛି। ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଲ।
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶିକ୍ଷା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି। **7**ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି, ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା ସବୁ ଦେଇଛ, ସେ
ସବୁ ତୁମ୍ଭ ପାଖରୁ ଆସେ। **8**ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ
ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲ, ମୁଁ ସେହି ଉପଦେଶ ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ
ଦେଇଛି। ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଜାଣି
ପାରିଲେ ଯେ, ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆସିଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ପଠାଇଛ ବୋଲି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି।

9ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି। ମୁଁ
ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ। ମୁଁ
ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଦେଇଥିଲ। କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଟନ୍ତି।
10ମୋର ଯାହା ସବୁ ଅଛି, ସବୁ ତୁମ୍ଭର ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଯାହା
ଅଛି, ସବୁ ମୋର। ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ
କରନ୍ତି। **11**ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛି। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଗତରେ ଆଉ ରହିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ
ଜଗତରେ ରହିଛନ୍ତି। ହେ ପବିତ୍ର ପରମପିତା, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ନିରାପଦରେ ରଖ। ତୁମ ନାମର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ
ନିରାପଦରେ ରଖ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଓ ମୁଁ ଏକ, ସେମାନେ
ସେହିପରି ଏକ ହୋଇ ପାରିବେ। **12**ମୁଁ ଯେତେବେଳେ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରଖିଥିଲି।
ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଶକ୍ତି ବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ
ରଖିଥିଲି। ସେହି ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଥିଲ। ମୁଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ କଲି। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେବଳ
ଜଣେ ବିନାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସଫଳ
ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ସେ ନଷ୍ଟ ହେଲା। **13**ମୁଁ ତୁମପାଖକୁ ଏବେ
ଆସୁଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଗତରେ ଥାଉ ଥାଉ ଏହିସବୁ
ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି। ମୁଁ ଏହିସବୁ କହେ, ଯେପରି
ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋଠାରେ ଥିବା ଆନନ୍ଦ ପାଇ
ପାରିବେ। ମୁଁ ଚାହେଁ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତୁ। **14**ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛି। ଆଉ ଏହି ଜଗତର
ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ
ଜଗତର ନୁହଁନ୍ତି ଓ ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରୁ
ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ। **15**ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ
ନେଇଯିବାପାଇଁ କହୁନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପାତ୍ମା
ଶୟତାନଠାରୁ ନିରାପଦରେ ରଖିବା ପାଇଁ କହୁଛି। **16**ମୁଁ
ଯେପରି ଜଗତର ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତର
ନୁହଁନ୍ତି। **17**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭର ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଅ। ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ

ହେଉଛି ସତ୍ୟ। **18**ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇ
ଦେଇଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ଜଗତକୁ ପଠାଇଲ।
19ମୁଁ ନିଜକୁ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଏହା କରୁଛି ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବା ପାଇଁ
ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବେ।

20"ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଓ ଏହି
ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ହେତୁ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ
ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି।
21ହେ ପରମପିତା, ମୁଁ ତୁମଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେପରି
ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏକ ହୋଇପାରିବେ।
ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ଠାରେ ରହିଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି। ମୁଁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭଠାରେ ଯେପରି ଏକ
ହୋଇ ପାରିବେ। ତଦ୍ୱାରା ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ପଠାଇଅଛ। **22**ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗୌରବ
ଦେଇଥିଲ, ମୁଁ ତାହା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି। ଏହି
ଗୌରବ ଦେବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, ଯେପରି 'ତୁମ୍ଭେ ଓ
ମୁଁ ଏକ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ହୋଇପାରିବେ।'
23ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ରହିବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରେ ରହିବ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଏକ ହୋଇପାରିବେ। ତାହା
ହେଲେ ଏହି ଜଗତ ଜାଣିପାରିବ ଯେ, ତୁମେ ମୋତେ
ପଠାଇଛ। ଏ ଜଗତ ଜାଣିବ ଯେ, ତୁମେ ମୋତେ ଯେପରି
ପ୍ରେମ କରୁଥିଲ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରେମ କରୁଛ।

24ହେ ପରମପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଛ, ମୁଁ ଚାହେଁ, ମୁଁ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ
ମୋ ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ। ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେମାନେ ମୋର
ଗୌରବ ଦେଖନ୍ତୁ। ଏହି ଗୌରବ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଛ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ପ୍ରେମ
କଲ। **25**ହେ ପରମପିତା ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ଉତ୍ତମ। ଏହି
ଜଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନେ। ଏହି
ଲୋକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଛ।
26ତୁମ୍ଭେ କିପରି, ତାହା ମୁଁ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଛି। ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି।
ତାପରେ ମୋ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଯେପରି ପ୍ରେମ ରହିଛି, ସେହିପରି
ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହିବ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ
କରିବି।"

ଯୀଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 26:47-56; ମାର୍କ 14:43-50; ଲୂକ 22:47-53)

18 ଯୀଶୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସାରିବା ପରେ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ କିଦ୍ରୋଣ ଉପତ୍ୟକା
ପାରି ହୋଇଗଲେ। ଆର ପଟେ ଜଳପାଇ ବୃକ୍ଷର ଗୋଟିଏ
ବଗିଚା ଥିଲା। ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାକୁ
ଗଲେ।

2ଯିହୂଦା ଏହି ସ୍ଥାନ ଜାଣିଥିଲା। କାରଣ ଯୀଶୁ ପ୍ରାୟ
ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ।
ସେହି ଯିହୂଦା ହିଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା। **3**ତେଣୁ ସେ
ଦଳେ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ବଗିଚାକୁ ଗଲା। ସେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକ
ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଆଣିଥିଲା। ସେମାନେ ମଶାଲ, ଲଣ୍ଠନ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଆଣି
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।

4ତାହାଙ୍କପ୍ରତି କ'ଣ ଘଟିବ, ସେ କଥା ଯୀଶୁ ଆଗରୁ
ଜାଣିଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?"

5ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, 'ନାଜରିତୀୟ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ।' ଯୀଶୁ କହିଲେ, 'ମୁଁ ନିଜେ ସେହି ଯୀଶୁ।' ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥିବା ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲା। **6**ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯୀଶୁ,"
ଲୋକମାନେ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚିଯାଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ।

7ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ
କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?"

ସେମାନେ କହିଲେ, "ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ।"

8ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ସେହି ଯୀଶୁ।
ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ, ତେବେ ଏହି ଅନ୍ୟ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ।" **9**ଏପରି ଘଟିଲା
ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେବ:
"ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଇଥିବା ଜଣେ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ହରେଇ
ନାହିଁ।" **10**ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା ଥିଲା।
ସେ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ
କଲେ। ସେ ଦାସର ଡାହାଣ କାନ କଟି ଗଲା। ସେହି
ଦାସର ନାମ ମାଲ୍ଖ ଥିଲା। **11**ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମେ ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖି ଦିଅ। ପରମପିତା ମୋତେ ଏହି
ପିଆଲା ପିଇବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଉଚିତ।"

ଯୀଶୁ ହାନାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଅଣାଗଲେ

(ମାଥିଉ 26:57-58; ମାର୍କ 14;53-54; ଲୂକ 22:54)

12ତାପରେ, ସୈନ୍ୟମାନେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସେନାପତିମାନେ
ଓ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ।
13ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ହାନାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଘେନିଗଲେ। ହାନାନ କୟାଫାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ଥିଲେ। ସେହି
ବର୍ଷ କୟାଫା ମହାଯାଜକ ଥିଲେ। **14**କୟାଫା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ
ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, "ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ଜଣେ ପ୍ରାଣ ଦେବା ବରଂ ଭଲ।"

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ପିତର ମିଥ୍ୟା କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:69-70; ମାର୍କ 14:66-68; ଲୂକ 22:55-57)

15ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ
ସହିତ ଗଲେ। ସେହି ଶିଷ୍ୟଜଣ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ।
ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଘର ଅଗଣା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ। **16**କିନ୍ତୁ ପିତର ଫାଟକ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା
କଲେ। ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ
ବାହାରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ସେ ଫାଟକ ଜଗିଥିବା ଦାସୀକୁ
କହି ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ। **17**ସେହି ଦାସୀ

ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ ବି କ'ଣ ଏହି ଲୋକର
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ?"
ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନା, ମୁଁ ନୁହେଁ।"
18ଶୀତ ହେଉଥିଲା। ଦାସ ଓ ପ୍ରହରୀମାନେ ନିଆଁ
ଜାଳିଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଆଁ ଚାରିପଟେ ଠିଆ ହୋଇ
ଦେହକୁ ସେକୁଥିଲେ। ପିତର ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ ଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ

(ମାଥିଉ 26:59-66; ମାର୍କ 14:55-64; ଲୂକ 22:66-71)

19ମହାଯାଜକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ
କଲେ। 20ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସବୁବେଳେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି। ମୁଁ ସର୍ବଦା
ସମାଜଗୃହ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଛି। ସେଠାରେ
ସବୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି। ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ
ଭାବରେ କହି ନାହିଁ। 21ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ପ୍ରଶ୍ନ
ପଚାରୁଛ? ମୋର ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପଚାର, ମୁଁ କ'ଣ
କହିଥିଲି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି।"
22ଯୀଶୁ ଏହି କଥା କହିବାବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ
ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲା। ସେ
କହିଲା, "ତୁମେ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ଦେବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ।"
23ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କହିଲି
ତେବେ ଏଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମୋର ଭୁଲ ଜଣାଇଦିଅ।
ଯଦି ମୋର କହିବା ଠିକ୍, ତେବେ ମୋତେ ତୁମେ କାହିଁକି
ମାରିଲ?"
24ତେଣୁ ହାନାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ
ମହାଯାଜକ କୟାଫାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ।

ପିତର ପୁନର୍ବାର ମିଥ୍ୟା କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:71-75; ମାର୍କ 14:69-72; ଲୂକ 22:58-62)

25ଶିମୋନ ପିତର ନିଆଁ ପାଖେ ଠିଆ ହୋଇ ସେକି
ହେଉଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ
କ'ଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ? କିନ୍ତୁ
ପିତର ମନା କଲେ।
ସେ କହିଲେ, "ନା, ମୁଁ ନୁହେଁ।"
26ମହାଯାଜକଙ୍କର ଜଣେ ଦାସ ସେଠାରେ ଥିଲା। ପିତର
ଯେଉଁ ଲୋକର କାନ କାଟିଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ଦାସର
ସମ୍ପର୍କୀୟ। ତେଣୁ ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ଭାବୁଛି, ମୁଁ ବଗିଚାରେ
ଏହି ଲୋକ ସହିତ ତୁମକୁ ଦେଖିଥିଲି।"
27କିନ୍ତୁ ପିତର ପୁଣି ଥରେ କହିଲେ, "ନା, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ
ସହିତ ନଥିଲି।" ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା
ଡ଼ାକିଲା।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଗଲେ

28ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୟାଫାଙ୍କ ଘରୁ ରୋମୀୟ
ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ ନେଇଗଲେ। ସେତେବେଳେ ପାହାନ୍ତିଆ
ସମୟ। ଯିହୂଦୀମାନେ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।
ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାପାଇଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ,
କାରଣ ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଭୋଜନ ଖାଇବା ପାଇଁ
ଚାହୁଁଥିଲେ। 29ତେଣୁ ପୀଲାତ ପ୍ରାସାଦ ବାହାରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ପଚାରିଲେ, "ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କ'ଣ?"
30ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଜଣେ ମନ୍ଦ
ଲୋକ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆଣିଛୁ।"
31ପୀଲାତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ
ନେଇଯାଅ, ଓ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ତାହାର ବିଚାର
କର।" ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଆଇନ
ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ କାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।"
32ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ କିପରି ମରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର
ବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେଲା।
33ତା'ପରେ ପୀଲାତ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଡାକିଲେ। ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମେ କ'ଣ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା?"
34ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଏହା ତୁମ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ, ନା
ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ ମୋ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି?"
35ପୀଲାତ କହିଲେ, "ମୁଁ ଜଣେ ଯିହୂଦୀ ନୁହେଁ। ତୁମ
ନିଜର ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ
ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ତୁମେ କ'ଣ ଦୋଷ
କରିଛ?"
36ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ମୋର ରାଜ୍ୟ ଏ ଜଗତର ନୁହେଁ।
ଯଦି ଏହା ଜଗତର ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୋର ଦାସମାନେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାଆନ୍ତେ ଓ ମୋତେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଧରିପାରି ନ
ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ମୋ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ।"
37ପୀଲାତ କହିଲେ, "ତେବେ ତୁମେ ଜଣେ ରାଜା।"
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ରାଜା ବୋଲି
କହୁଛ। ଏହା ସତ୍ୟ। ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି।
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ; ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ
ଜଗତକୁ ଆସିଛି। ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତି।"
38ପୀଲାତ କହିଲେ, "ସତ୍ୟ କ'ଣ?" ସେ ଏହା କହିବା
ପରେ ପୁଣି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ପୀଲାତ କହିଲେ,
"ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ମୁଁ ପାଉ
ନାହିଁ। 39ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ବେଳେ ମୋଠାରୁ
ଜଣେ ବନ୍ଦୀର ମୁକ୍ତି ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା
ଅଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ଯଦି ଚାହଁ, ମୁଁ ଏହି 'ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ରାଜା'ଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେବି।"
40ମାତ୍ର ଯିହୂଦୀମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ନା, ଏ ଲୋକକୁ
ନୁହେଁ। ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତ ଦିଅ।" ଏହି ବାରବ୍ବା ଜଣେ
ଡକାୟତ ଥିଲା।

19 ତା'ପରେ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇ କୋରଡ଼ା
ପ୍ରହାର କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। 2ସୈନିକମାନେ
କଣ୍ଟା ଗଛର ମୁକୁଟ ତିଆରି କରି ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ

ପିନ୍ଧାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର
ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ। **3**ସୈନିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ
ଥର ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, "ହେ! ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା।"
ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ।
4ପୀଲାତ ପୁଣି ଥରେ ବାହାରକୁ ଆସି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଆଣୁଛି।
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପାଉ ନାହିଁ।" **5**ତାପରେ
ଯୀଶୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ସେ କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ଓ ବାଇଗଣୀ
ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ପୀଲାତ କହିଲେ, "ଦେଖ,
ସେହି ଲୋକ।"
6ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଯିହୂଦୀ
ପ୍ରହରୀମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ତାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର,
ତାକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର।"
କିନ୍ତୁ ପୀଲାତ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ
କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପାଉ ନାହିଁ।"
7ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ
ସେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଉଚିତ କାରଣ ସେ ନିଜକୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିଅଛି।"
8ପୀଲାତ ଏହା ଶୁଣି ଆହୁରି ଭୟଭୀତ ହେଲେ। **9**ସେ
ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?" ମାତ୍ର ଯୀଶୁ କିଛି ଉତ୍ତର
ଦେଲେ ନାହିଁ। **10**ପୀଲାତ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ମୋ
ସହିତ କଥା କହିବ ନାହିଁ? ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ
ଦେବାକୁ କି କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର କ୍ଷମତା
ଅଛି।"
11ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋ' ଉପରେ ଆପଣଙ୍କର
ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଅଛି ବୋଲି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ସେହି
କ୍ଷମତା ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯିଏ
ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କରିଛି, ତା'ର ପାପ
ଆହୁରି ଗୁରୁତର।"
12ଏହାପରେ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଆପଣ
ଯଦି ଏ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ
କାଇସରଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ନୁହଁନ୍ତି। ଯିଏ ନିଜକୁ ରାଜା ବୋଲି ଦାବୀ
କରୁଛି, ସେ କାଇସରଙ୍କ ବିରୋଧୀ।"
13ପୀଲାତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ
ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ 'ପ୍ରସ୍ତରମଣ୍ଡପ' ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ। ଏବ୍ରୀ
ଭାଷାରେ ଏହାର ନାମ 'ଗବ୍ବଥା' ଅଟେ। ପୀଲାତ ପ୍ରସ୍ତରମଣ୍ଡପରେ
ଥିବା ବିଚାରାସନରେ ବସିଲେ। **14**ସେଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସପ୍ତାହର
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିନର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଥିଲା। ପୀଲାତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖ।"
15ଯିହୂଦୀମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ତାକୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯାଅ।
ତାକୁ କ୍ରୁଶରେ କଣ୍ଟାବିଦ୍ଧ କରି ମାରିଦିଅ।"
ପୀଲାତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଚାହଁ
ଯେ, ମୁଁ ତୁମ ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମାରିବି?"
ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କାଇସର କେବଳ
ଆମର ରାଜା।"
16ତେଣୁ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ମାରିବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କଲେ

(ମାଥିଉ 27:32-44; ମାର୍କ 15:21-32; ଲୂକ 23:26-43)

ସୈନିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। **17**ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ
ନିଜର କ୍ରୁଶ ବୋହି "କପାଳସ୍ଥଳ" ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ।
ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ସେହିସ୍ଥାନକୁ 'ଗଲଗଥା' କହନ୍ତି। **18**ସେହି
'ଗଲଗଥା'ରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ମଝିରେ ରଖି ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଉ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କଲେ। **19**ପୀଲାତ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତ ଲେଖି
ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ରୁଶରେ ଟାଙ୍ଗିଲେ। ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା,
"ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ, ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା।" **20**ଯୀଶୁଙ୍କର
କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ହେବା ସ୍ଥାନ ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା
କାରଣରୁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ସେହି ସଙ୍କେତ ପଢ଼ିଲେ। ଏହା
ଏବ୍ରୀ, ଲାଟିନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଲେଖାହୋଇ ଥିଲା।
21ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ପିଲାତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ରାଜା", ଏହି କଥା ଲେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକ
ନିଜକୁ 'ମୁଁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି କହିଲା' ବୋଲି
ଲେଖନ୍ତୁ।
22ପିଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଯାହା ଲେଖିଛି, ତାହା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି ନାହିଁ।"
23ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କଲାପରେ ସୈନିକମାନେ ତାହାଙ୍କର
ଲୁଗାପଟା ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଚାରି ଭାଗ
କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନିକ ଗୋଟିଏ ଭାଗ ରଖିଲେ। ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କର ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ନେଇଗଲେ। ଏହା ତଳୁ
ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନା ସିଲେଇରେ ଗୋଟିଏ ପୋଷାକ ଥିଲା।
24ତେଣୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଥା ହେଲେ, "ଆମେ ଏହାକୁ
ଚିରି ଭାଗ କରିବାନାହିଁ। ଏହା କିଏ ପାଇବ, ତାହା
ଜାଣିବାପାଇଁ ଆମେ ଗୁଳାବାଣ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ।" ଏହାଦ୍ୱାରା
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉକ୍ତି ସତ୍ୟ ହେଲା:

"ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କଲେ
ଓ ମୋର ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ପାଇଁ ଗୁଳାବାଣ୍ଟ କଲେ।"

ଗୀତସଂହିତା 22:18

ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ ତାହା କଲେ।
25ଯୀଶୁଙ୍କର ମା' ତାହାଙ୍କ କ୍ରୁଶ ନିକଟରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲେ, ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ମାଉସୀ, କ୍ଲୋପାଙ୍କ
ସ୍ତ୍ରୀ ମରିୟମ, ଓ ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରିୟମ ମଧ୍ୟ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲେ। **26**ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେ
ତାହାଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରିୟ
ନାରୀ, ଏ ଦେଖ, ତୁମର ପୁଅ!" **27**ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର
ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଏଠାରେ ତୁମର ମାଆ।"
ତେଣୁ ଏହି ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଘରକୁ
ନେଇଗଲେ।

ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ

(ମାଥିଉ 27:45-56; ମାର୍କ 15:33-41; ଲୂକ 23:44-49)

28ଏବେ ସମସ୍ତ କିଛି ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି, ଯୀଶୁ ଏହା
ଜାଣିଲେ। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ସେ କହିଲେ,
"ମୋତେ ଶୋଷ କରୁଛି।"* 29ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ
ଭର୍ତ୍ତି ଖଟା-ପିତା ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ରସ ରଖାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ
ଖଣ୍ଡେ ସ୍ପଞ୍ଜକୁ ରସରେ ବୁଡେଇ ଏଜୋପ ନଳରେ ଲଗାଇ
ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଖ ପାଖକୁ ବଢ଼ାଇଲେ। 30ଯୀଶୁ ତାହା ପାନ କରି
କହିଲେ, "ସମାପ୍ତ ହେଲା"। ତାପରେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ
ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ।

31ସେଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିନ ଥିଲା। ତହିଁ
ଆରଦିନ ବିଶେଷ ବିଶ୍ରାମବାର ଥିଲା। ତେଣୁ ଯିହୂଦୀମାନେ
ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ, ମୃତ ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୁଶ ଉପରେ
ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝୁଲି ରହୁ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ପୀଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ
ଭାଙ୍ଗିଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯେପରି ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର
ମରିଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେହ କ୍ରୁଶରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମାଗିଲେ। 32ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ
ଆସି ପ୍ରଥମ ଲୋକଟିର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଟିର ଗୋଡ଼
ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ। 33କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ
ଯେ, ସେ ମରି ସାରିଲେଣି। ତେଣୁ ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କ ଗୋଡ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନାହିଁ। 34କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସୈନିକ
ବର୍ଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର କକ୍ଷଦେଶକୁ ବିଦ୍ଧ କଲା। ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ
ତହିଁରୁ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବୋହି ଆସିଲା। 35ଯିଏ ଏହା
ଦେଖିଛନ୍ତି ସେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି। ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମଧ୍ୟ
ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ। ସେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ସତ୍ୟ। ସେ
ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ସେ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି। 36ଏସବୁ ଘଟିଛି,
ଅତଏବ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖା ଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟ
ହେବ, "ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହାଡ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ
ନାହିଁ।"* 37ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି:
"ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ବର୍ଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ
ଲୋକମାନେ ଦେଖିବେ।"*

ଯୀଶୁଙ୍କର ସମାଧି

(ମାଥିଉ 27:57-61; ମାର୍କ 15:42-47; ଲୂକ 23:50-56)

38ଏହା ପରେ ହାରିମାଥିୟାର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ
ଲୋକ ପୀଲାତଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶରୀରଟି ମାଗିଲେ। ଯୋଷେଫ
ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ତାହା କହିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ
କରୁଥିଲେ। ପୀଲାତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶରୀର ନେବାପାଇଁ
ଅନୁମତି ଦେଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କର ଶରୀର
ନେଇଗଲେ। 39ନୀକଦୀମ ମଧ୍ୟ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ।
ସେ ପ୍ରଥମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରାତ୍ରିରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲେ। ସେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ପଚିଶ କିଲୋଗ୍ରାମ
ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ଘେନି ଆସିଲେ। 40ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର
ସମାଧି ଦେବା ପ୍ରଥାନୁସାରେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଯୀଶୁଙ୍କର
ମୃତଦେହକୁ ସୁଗନ୍ଧି ଅଗୁରୁ ସହିତ ପତଳା ଲୁଗାରେ ଗୁଡେଇ
ଦେଲେ। 41ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା,
ସେହି ସ୍ଥାନ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବଗିଚା ଥିଲା। ସେହି
ବଗିଚାରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ କବର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବରୁ
କାହାକୁ ସମାଧି ଦିଆ ଯାଇ ନ ଥିଲା, 42ବିଶ୍ରାମବାର ଆରମ୍ଭ
ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ
ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରେ ସମାଧିସ୍ଥ କଲେ, କାରଣ ସେହି
ସମାଧିଟି ପାଖରେ ଥିଲା।

ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧିକୁ ଖାଲିପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ

(ମାଥିଉ 28:1-10; ମାର୍କ 16:1-8; ଲୂକ 24:1-12)

20 ରବିବାର ଦିନ ପାହାନ୍ତିଆରେ ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରିୟମ
ଯୀଶୁଙ୍କର କବର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେତେବେଳେ
ତଥାପି ଅନ୍ଧାର ଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବହୁତ ବଡ
ପଥରଟି କବର ଦ୍ୱାର ପାଖରୁ ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇଛି। 2ତେଣୁ
ମରିୟମ, ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯାହାଙ୍କୁ
ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ
କବର ଭିତରୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ
ରଖିଛନ୍ତି ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ।"

3ତେଣୁ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟଶିଷ୍ୟ କବର ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ
ବାହାରିଲେ। 4ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଦୌଡୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିତରଙ୍କଠାରୁ
ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଜଣକ ଜୋର୍‌ରେ ଦୌଡୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ
ପ୍ରଥମେ କବର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 5ସେ ନଇଁପଡି
ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ପତଳା ଆଚ୍ଛାଦନ-ବସ୍ତ୍ର ସେଠାରେ ପଡିଥିବା
ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। 6ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କ
ପଛରେ ଶିମୋନ ପିତର ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ପିତର କବର
ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପତଳା
ଆଚ୍ଛାଦନ-ବସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। 7ଯେଉଁ ଲୁଗାଟି ଯୀଶୁଙ୍କ
ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ତାହା ସେ ଦେଖିଲେ। ତାହା
ପତଳା ବସ୍ତ୍ର ପାଖରେ ନଥାଇ ଅଲଗା ଜାଗାରେ ଗୁଡ଼େଇ
ହୋଇ ପଡିଥିଲା। ପତଳା-ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ସହିତ ତାହା ପଡ଼ି
ନଥିଲା।

8ଏହାପରେ ଅନ୍ୟଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଗଲେ,
ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ କବର ପାଖରେ ଆଗ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ।
ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
9ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ 'ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ଜୀବିତ
ହେବେ', ଏହାର ଅର୍ଥ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି
ପାରି ନ ଥିଲେ।

"ମୋତେ ... କରୁଛି" ଗୀତସଂହିତା 22:15, 69:2.

"ତାହାଙ୍କର ... ନାହିଁ" ଗୀତସଂହିତା 34:20; ଯାତ୍ରାବିବରଣି 12:46 ଓ ଗଣନା ପୁସ୍ତକ 9:12 ଅନୁସାରେ

"ସେମାନେ ... ଦେଖିବେ।" ଯିଖରିୟ 12:10.

ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରିୟମଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଦେଖାଦେଲେ

(ମାର୍କ 16:9-11)

10ତା'ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ। **11**କିନ୍ତୁ
ମରିୟମ କବର ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ସେ
କାନ୍ଦୁଥିବାବେଳେ ନଇଁପଡ଼ି କବର ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲେ। **12**ସେ
ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଧଳା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର
ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲା, ତାହା ପାଖରେ ବସିବାର ଦେଖିଲେ।
ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ରହିଥିବା ଜାଗାରେ ଓ ଅନ୍ୟ
ଜଣେ ପାଦ ରହିଥିବା ଜାଗାରେ ବସିଥିଲେ।
13ସେମାନେ ମରିୟମଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ହେ ନାରୀ, ତୁମେ
କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ?"
ମରିୟମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀର
କେତେକ ଲୋକ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠି
ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ।" **14**ସେ ଏହା କହି ବୁଲି
ପଡ଼ିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ।
କିନ୍ତୁ ମରିୟମ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ।
15ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ହେ ନାରୀ, ତୁମେ
କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ? ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?"
ମରିୟମ ଭାବିଲେ, ଏହି ଲୋକ ହିଁ ବଗିଚାର ଯତ୍ନ
ନିଅନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ଆପଣ
କ'ଣ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି? ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣ କେଉଁଠି
ରଖିଛନ୍ତି? ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ, ମୁଁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନି
ଆସିବି।"
16ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମରିୟମ,"।
ମରିୟମ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼େ ବୁଲିପଡ଼ି ଯିହୂଦୀୟ ଭାଷାରେ
କହିଲେ, "ରବ୍ବୂନୀ" ଅର୍ଥାତ 'ଗୁରୁ'।
17ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଧର ନାହିଁ। ମୁଁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ
ଯାଇ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ମୁଁ ମୋର ଓ ତୁମର
ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଉଛି। ମୁଁ ମୋର ଓ ତୁମର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛି।"
18ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରିୟମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲି।" ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଯୀଶୁ କହିଥିବା କଥା ଶୁଣାଇଲେ।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ

(ମାଥିଉ 28:16-20; ମାର୍କ 16:14-18; ଲୂକ 24:36-49)

19ସେଦିନ ରବିବାର ଥିଲା। ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ଏକାଠିହେଲେ। ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ଘରର ସବୁ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ। ତା'ପରେ ଯୀଶୁ
ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ।" **20**ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା
ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ହାତ ଗୋଡ଼ ଦେଖାଇଲେ।
ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ହେଲେ।
21ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ।
ମୋତେ ପରମପିତା ଯେପରି ପଠାଇଥିଲେ, ମୁଁ ସେହିପରି
ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଠାଉଛି।" **22**ଯୀଶୁ ଏହିକଥା କହିବା
ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ସେ କହିଲେ,
"ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର। **23**ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ପାପ କ୍ଷମା କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା
କରାହେବ। ଯଦି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବନାହିଁ,
ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରାହେବ ନାହିଁ।"

ଥୋମାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ

24ଥୋମା ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟୁମ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯୀଶୁ ଆସିଲା
ବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନଥିଲା। ସେ ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା। **25**ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ।" ଥୋମା କହିଲେ, "ମୁଁ ତାହାଙ୍କ
ହାତରେ କଣ୍ଟାର କ୍ଷତ ଦାଗ ନଦେଖିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ମୋର ଆଙ୍ଗୁଠି ସେହି କଣ୍ଟାର ଦାଗରେ
ନ ରଖିବା, ଓ ତାହାଙ୍କ କକ୍ଷଦେଶରେ ମୋର ହାତ ନଦେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ।"
26ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁଣି ଘର
ଭିତରେ ଥିଲେ। ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। କବାଟରେ
ତାଲା ପଡ଼ିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ
ହେଲେ। ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ।"
27ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏଠାରେ ତୁମର
ଆଙ୍ଗୁଠି ରଖ। ମୋ ହାତକୁ ଦେଖ। ମୋ କକ୍ଷଦେଶରେ ତୁମ
ହାତ ରଖ। ଅବିଶ୍ୱାସ ନକରି ବିଶ୍ୱାସ କର।"
28ଥୋମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର
ପରମେଶ୍ୱର।"
29ଯୀଶୁ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ। ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ନ
ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆଶୀର୍ବାଦର
ଯୋଗ୍ୟ।"

ଯୋହନ ଏହି ବହି ଲେଖିବାର କାରଣ

30ଯୀଶୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ।
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲେ। ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଡ଼ିକ ଏ ବହିରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ, **31**କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ
ଏହି ସବୁ ଲେଖାହୋଇଛି ଯେପରି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ
ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଓ
ବିଶ୍ୱାସ କରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଅଛି।

ସାତ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଦେଖାଦେଲେ

21 ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ଦେଖାଦେଲେ। ସେ ତିବିରିଆ ହ୍ରଦ ଗାଲୀଲୀ
କୂଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ। ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ
ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ: **2**ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ଏକତ୍ର
ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା,
(ଡାକନାମ ଦିଦ୍ୟୁମ)। ଗାଲୀଲୀର କାନାନବାସୀ ନିଥନିୟେଲ,
ଜେବଦିର ପୁତ୍ରମାନେ, ଓ ଦୁଇଜଣ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ। **3**ଶିମୋନ
ପିତର କହିଲେ, "ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଛି।" ଅନ୍ୟ

ଶିଷ୍ୟମାନେ କହଲେ, "ଆମ୍ଭେ ତୁମ ସହତ ଯିବୁ।" ତେଣୁ
ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ନୌକାରେ ବସିଲେ। ସେମାନେ ମାଛ
ଧରବାକୁ ସାରା ରାତି ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କନ୍ତୁ କଛି ଧରପାରଲେ
ନାହିଁ। 4ପରଦନ ଅତି ସକାଳୁ ଯୀଶୁ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲେ। କନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବୋଲ ଜାଣି
ନ ଥିଲେ। 5ତା'ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ବନ୍ଧୁମାନେ,
ତୁମେ କଛି ମାଛ ଧରଛ କ?"
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନା।"
6ଯୀଶୁ କହଲେ, "ତୁମର ଜାଲ ନୌକାର ଡାହାଣ ପଟ
ପାଣିରେ ପକାଅ। ତୁମେ ସେଠାରେ ମାଛ ପାଇବ।" ଶିଷ୍ୟମାନେ
ସେହପର କଲେ। ସେମାନେ ଏତେ ମାଛ ଧରଲେ ଯେ,
ସେମାନେ ଜାଲକୁ ନୌକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାଣି ପାରଲେ ନାହିଁ।
7ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ
କହଲେ, "ଏ ତ ପ୍ରଭୁ।" ପିତର ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲ ଶୁଣି
ତାହାଙ୍କ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ। କାରଣ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବା
ପାଇଁ ସବୁ ବସ୍ତ୍ର ଖୋଲ ଦେଇଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ପାଣିକୁ
ଡେଇଁ ପଡ଼ଲେ। 8ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ କୂଳକୁ
ଗଲେ। ସେମାନେ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜାଲ ଭିଡ଼ଲେ।
ସେମାନେ କୂଳରୁ ବେଶୀ ଦୂରରେ ନଥିଲେ, ଦୂରତ୍ୱ ପ୍ରାୟ
ନବେ ମିଟର ଥିଲା। 9ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ନୌକାରୁ
ବାହାର କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ରଡ଼ନିଆଁ
ଜଳୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେଠାରେ ନିଆଁ ଉପରେ ମାଛ ଥିଲା,
ଓ କଛି ରୋଟୀ ମଧ ଥିଲା। 10ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧରଥିବା କଛି ମାଛ ଆଣ।"
11ଶିମୋନ ପିତର ନୌକା ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଓ ଜାଲ
କୂଳକୁ ଟାଣିଲେ। ଏହା ବଡ଼-ବଡ଼ ମାଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା।
ସେଥିରେ 153ଟି ମାଛ ଥିଲା। ମାଛ ଗୁଡ଼କ ବହୁତ ଓଜନଆ
ଥିଲା କନ୍ତୁ ଜାଲ ଛିଣ୍ଡି ନଥିଲା। 12ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ,
"ଆସ ଓ ଖାଅ।" ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହ ଜଣେ
ହେଲେ ପଚାରବା ପାଇଁ ସାହସ କଲେନାହିଁ, ତୁମେ କିଏ?"
କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରଭୁ। 13ଯୀଶୁ
ଖାଦ୍ୟ ନକଟକୁ ଆସି ରୋଟୀ ଘେନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଛ ମଧ ଦେଲେ। 14ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ
ବଞ୍ଚି ଉଠିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହ ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ
ଦର୍ଶନ ଦେଲେ।

ପିତରଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁ କଥା ହେଲେ

15ସେମାନେ ଖାଇବା ପରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ
କହଲେ, "ଯୋହନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ। ତୁମେ କ'ଣ
ମୋତେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରେମ କର?"
ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହିଁ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତ ଯେ
ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ।"
ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ
ଚରାଅ।"
16ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, "ଯୋହନଙ୍କ
ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ, ତୁମେ କ'ଣ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର?"
ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହିଁ, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତ, ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ।"
ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, "ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ
କର।" 17ପୁଣି ତୃତୀୟ ଥର ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରଲେ,
"ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର
କ?"
ପିତର ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ
ତିନ ଥର ସେହ କଥା ପଚାରଲେ, "ମୋତେ ପ୍ରେମ କର
କ?"
ପିତର କହଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତ। ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ବୋଲ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତ।" ଯୀଶୁ
ପିତରଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୋ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ। 18ମୁଁ ତୁମକୁ
ସତ୍ୟ କହୁଛ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଯୁବକ ଥିଲ, ସେତେବେଳେ
ତୁମେ ଅଣ୍ଟାରେ ନଜ ଲୁଗା ଭିଡ଼ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେ କୌଣସି
ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲ। ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ତୁମେ ହାତ
ବଢ଼ାଇବ ଓ ଯେଉଁଆଡ଼େ ତୁମର ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନଥିବ,
ସେହଠାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ ନେଇଯିବେ।" 19ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଗୌରବ ପାଇଁ ପିତର କପର ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରବେ,
ଏହା ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ସେପର କହଥିଲେ।
ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୋର ଅନୁଗମନ
କର।"
20ପିତର ବୁଲ ପଡ଼ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ
ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରୁଛନ୍ତ।
(ସେହ ରାତ୍ରି-ଭୋଜବେଳେ, ସେହ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀରରେ
ଆଉଜି ପଡ଼, ପଚାରଥିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆମ ଭିତରୁ କିଏ
ଆପଣଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ?") 21ସେହ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପଛରେ
ଆସୁଥିବା ଦେଖି ପିତର ପଚାରଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କ ବଷୟରେ
କ'ଣ ହେବ?"
22ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋର ପୁନରାଗମନ ସମୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଞ୍ଚି ରହୁ ବୋଲ ଯଦ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ,
ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଅଛି? ତୁମେ ମୋର
ଅନୁଗମନ କର।"
23ତେଣୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରଚାରତ
ହେଲା। ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ
ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତ, ସେହ ଶିଷ୍ୟ ମରବେ ନାହିଁ। କନ୍ତୁ ଯୀଶୁ
ଏକଥା କହ ନ ଥିଲେ ଯେ, ସେ ମରବ ନାହିଁ। ସେ
କେବଳ କହଲେ, "ମୋର ପୁନରାଗମନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ
ବଞ୍ଚି ରହୁ ବୋଲ ଯଦ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେଥିରେ
ତୁମର କଣ ଅଛି?"
24ସେହ ଶିଷ୍ୟ ଏ ସବୁ କଥା କହୁଛନ୍ତ। ସେ ହେଉଛନ୍ତ
ସେହ ବ୍ୟକ୍ତ ଯେ କ ଏସବୁ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତ। ଆମେ ଜାଣୁ,
ସେ ଯାହା କହନ୍ତ ତାହା ସତ୍ୟ।
25ଯୀଶୁ ଆହୁର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରଥିଲେ। ମୁଁ ମନେ
କରେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ବଷୟରେ ସମସ୍ତ ବଷୟ ଯଦ ଲେଖା
ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେହ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼କ ରଖିବା ପାଇଁ
ସାରା ଜଗତରେ ସ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ।